

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 26510 -74000 ΦΑΞ: 26510 -79286

Διαβάζεται από 2.000 Ζαγορίσιους στην Ελλάδα και σ' όλον τον κόσμο

ΕΤΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 359

ΜΑΪΟΣ

2008

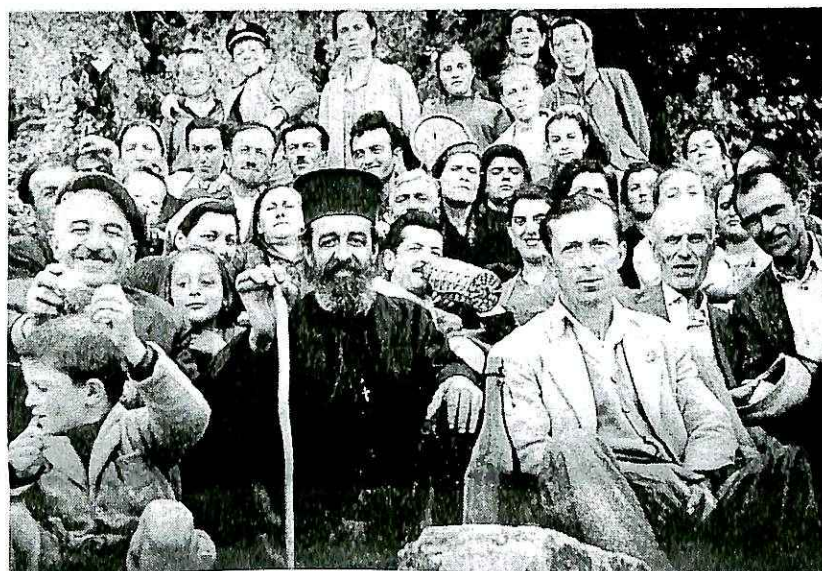
ΚΩΔΙΚΟΣ 2571

Στον απόηχο του Πάσχα

«ΒΟΥΛΙΑΞΑΝ ΤΑ ΖΑΓΟΡΟΧΩΡΙΑ»...!!!

Συνηθίσαμε σε τέτοιες θριαμβευτικές περιγραφές, στα ρεπορτάζ διαφόρων, κάθε φορά τις μέρες αυτές.

«Βουλιάξαν τα Ζαγοροχώρια» (δηλαδή από τουρίστες των λίγων ημερών και τους απόδημους). Όμως ποια Ζαγοροχώρια; Τα χωριά του Ζαγοριού είναι γύρω στα 46 κι αυτό το «βουλιάγμα» αφορά μόνο στα 5-10 από αυτά. Τα άλλα τα περισσότερα πώς να βουλιάξουν, αφού είναι «βουλιαγμένα» όλο το χρόνο στη μοναξιά και στην ερήμωσή τους; Δεν ξέρουμε αν σε κάποια από αυτά χτύπησαν Αναστάσιμα οι καμπάνες κι αν ανοίξαν οι εκκλησιές τους. Αλλά κι αν ανοίξαν θα χρειάστηκε να μοιραστούν τον ίδιο παπά ένα δυο και τρία χωριά με αποτέλεσμα να βιώσουν στιγμές απείρου κάλλους... Όπως να αναγκάζεται ο παπάς να τρέχει για να προλάβει μοιράζοντας τα 12 Ευαγγέλια στα μισά για κάθε χωριό, να βγάλει τον ένα Επιτάφιο απομεσήμερο και να καλεί στο «δεύτε λάβετε φως» πριν τη δύση του ηλίου, πληγώνοντας μνήμες και συνήθειες δεμένες με τη θρησκευτική μας παράδοση.

(Από το αρχείο της Στεφανίας Παλιάγκα, Μανασσή)

Και πώς να μη λυπηθεί κανείς βλέποντας στην τηλεόραση, την ίδια στιγμή, κοπάδι οι παπάδες στις εκκλησιές των πόλεων (ένας για κάθε Ευαγγέλιο) και να μην νιώθουν οι κάτοικοι των χωριών πολίτες δεύτερης και τρίτης κατηγορίας.

Βλέπεις στα χωριά μας πια δεν έφυγαν μόνον οι δάσκαλοι, οι κοινοτικοί γραμματείς (τους έφαγε ο Καποδίστριας), οι dragήτηδες, οι γιδάρηδες, αλλά κι οι παπάδες που κάποτε ήταν οι

ίδιοι και ζευγάδες... Φτωχοί λευίτες που η ιεροσύνη τους ήταν μόνο αποστολή κι όχι επάγγελμα όπως σήμερα (και καλώς έγινε). Κάθε χωριό και τον παπά του, να εκτελεί τη θρησκευτική και κοινωνική του αποστολή από τον όρθρο μέχρι τον εσπερινό.

Τώρα ισχύει εκείνο το γνωστό... «εδώ ο παπάς εκεί ο παπάς που είναι ο παπάς».

Εικόνες σαν αυτή της φωτογραφίας μας, την πρωτομαγιά της μακρινής δεκαετίας του

1950, στο Μανασσή (τελείως έρημο σήμερα) και τον παπά ανάμεσα στους χωριανούς τους όλων των ηλικιών δεν βλέπουμε πια. Σήμερα όμως «βουλιάζουμε» από τους ξένους και περαστικούς για λίγες μέρες κάθε γιορτή και για ένα μήνα το καλοκαίρι. Κι αν αυτό το εκλαμβάνουμε σαν αισιόδοξο μήνυμα για την αναβίωση του Ζαγοριού μας (και γενικότερα της επαρχίας), είμαστε βαθιά νυχτωμένοι.

Κι αν οι Ημερίδες, οι Διημερίδες και τα Συνέδρια δεν εστιάζουν το πρόβλημα σ' αυτήν την απογύμνωση του Ζαγοριού, από μόνιμο παραγωγικό ανθρώπινο δυναμικό, τότε όλα θα μείνουν θεωρίες στα χαρτιά όπως έγινε μέχρι σήμερα.

Αυτά για πολλοστή φορά κι ως μου συγχωρεθεί η γκρίνια.

Καλό καλοκαίρι για να «βουλιάξουμε» ή μάλλον να ξεβουλιάξουμε για ένα δύο μήνες πάλι.

Β. Τζιόβας

Υ.Γ.: Το επόμενο τεύχος θα κυκλοφορήσει στις αρχές Ιουλίου, καλύπτοντας το δίμηνο Ιούνιος - Ιούλιος 2008.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ - ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Την Παρασκευή 6 Ιουνίου η ΙΛΕΖ και το Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας» οργανώνουν 8ήμερη εκδρομή στη ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ και ΡΟΥΜΑΝΙΑ (Σόφια - Βουκουρέστι - Καρπάθια - Πλοέστι - Σινάινο - Μπρασόφ - Βάρνα - Μπουργκάς - Φιλιππούπολη - Σαντάσκι). Επιστροφή 13 Ιουνίου.

Τιμή συμμετοχής 590 ευρώ το άτομο (7 διανυκτερεύσεις με πρωινό και ένα γεύμα). Απαραίτητες οι νέες ταυτότητες.

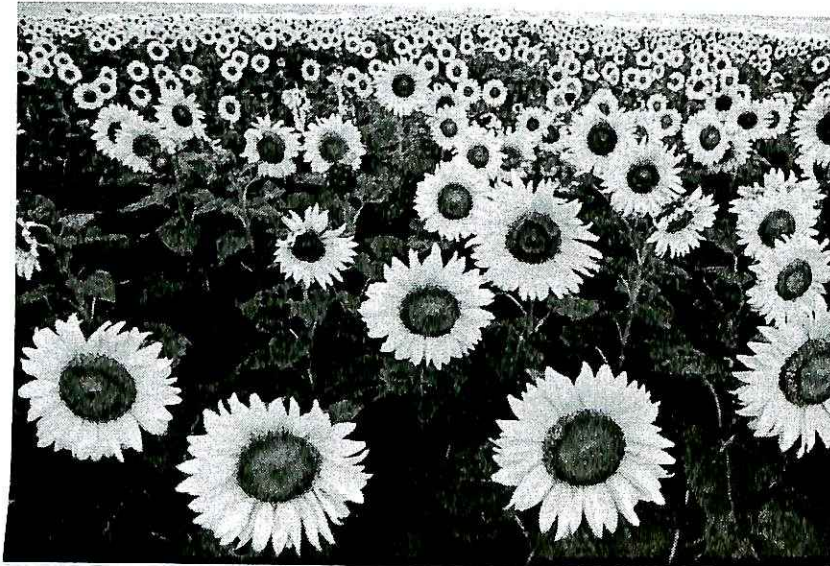
Δηλώσεις συμμετοχής στα τηλ. της ΙΛΕΖ 26510 74000 & 26510 79286 τις πρωινές ώρες. Παράκληση για την καταβολή των χρημάτων μέχρι το τέλος Μαΐου.

Χρονογράφημα**Μεθεόρτιες (Πασχαλινές) Σκέψεις****Σταύρου Συκιώτη**

της φιλόσοφος, ο Ηράκλειτος, να ξεστομίσει τις τρεις αυτές λεξούλες και να τις κάνει ο Χρόνος παιράκι; Έλα, ντε.

Ωστόσο, υπάρχει και η **νομοτέλεια της προσαρμογής**. Καθετί που χάνεται ή αλλάζει αντικαθίσταται ή συμπληρώνεται με κάτι καινούριο, κάτι αφηρητικό. Τα

δυνατή. Χρειάζεται προσπάθεια με τον εαυτό μας, μάχη με τον διαμορφωμένο «τρόπο σκέπτεσθαι» του εγκεφάλου μας. Η καταπληκτική εξέλιξη της ηλεκτρονικής τεχνολογίας καθώς και η «εν πολλοίς» αστικοποίηση των ανθρώπων, με συνέπεια ερήμωση της υπαίθρου και τη μοιραία προ-

κλάξον και ο ορυμαγδός του Βοϊδομάτη – Δυτ. Ζαγόρι, στην περιοχή μας, ήταν το κυρίαρχο στοιχείο των εορτών. Παρατηρούσε, κανείς, τις μακριές αλυσίδες αυτοκινήτων να τρέχουν, να ελίσσονται, να κυνηγάει το ένα το άλλο; Ολόδια μυρμήγκια... Κι ως έβρεχε τότε-πότε. Τι πείραζε; Στεγασμένοι μέσα στ' αυτοκίνητο ήταν. Αρκεί να ρολάρουμε... Να τρέχουμε... Να κυνηγάμε την ψυχική μας ευφορία απ' την οδήγηση. Να έχουμε την ψευδαίσθηση, κοιτάζοντας απ' τα παράθυρα του αυτοκινήτου μας, πως όλα γύρω μας τρέχουν: δέντρα, δρόμοι, πλαγιές κλπ, ενώ εμείς είμαστε ακινητοποιημένοι αναπαυτικά στο κάθισμά μας, λες και είμαστε στον άνετο «καναπέ» του σπιτιού μας και βλέπουμε «χαζοκούτι».

Θεωρούμε πως, στην εποχή μας, έχουν αλλάξει βασικά γνωρίσματα και στοιχεία των εορτών του Πάσχα, όσο και της Άνοιξης. Οι ηλικιωμένοι, σήμερα, που γνώρισαν και έζησαν, με άλλα συναισθήματα, άλλες συμπεριφορές και άλλες παραδοσιακές συνήθειες, αντιλαμβάνονται αυτή την διαφοροποίηση. Η προσαρμογή της σκέψης και του συναισθήματος δεν είναι πάντα εύκολη και

Αντίστοιχα, ο αντίποδας για τις γιορτές του Πάσχα. Οι γιορτές, γιορτάζονται, ακριβώς, επειδή είναι γιορτές. Τυπικά, χωρίς πνευματική προσέγγιση, χωρίς προσήλωση σκέψης στα δυο βασικά στοιχεία της ύπαρξής μας, τη γέννηση και το θάνατό μας ή αντίστροφα, για τη φύση, το φθινόπωρο και την Άνοιξη. Η ζωή και ο θάνατος εναλλάσσονται κυκλικά. Κι όσο θα υπάρχει ο κύκλος του Χρόνου, αέναα θα κυκλώνεται και η ζωή με το θάνατο, αμοιβαία.

Το βασικό στοιχείο της διδασκαλίας του Χριστού είναι η Αγάπη. **«Αγάπα τον πλησίον σου ως σ' εαυτόν»** (Μάρκ ΙΒ 31). Η Ανάσταση του Χριστού με το **«Χριστός Ανέστη»** απ' του παπά τα χείλη, τα μεσάνυχτα του Μεγάλ. Σαββάτου, είναι το σφύριγμα, το σύνθημα για την εξαφάνιση του εκκλησιασματος. Υπάρχει κίνδυνος, σ' όποια καθυστέρηση, να κρυώσει και να χαλάσει η νοστιμιά της μαγειρίτσας. Κι' όχι στη θαλπωρή της οικογενειακής ατμόσφαιρας αλλά στο όποιο Κέντρο. Ο Χριστός μετά την Ανάστασή του μένει ΜΟΝΟΣ! Πρέπει, ωστόσο, να τηρηθεί το Τυπικό της ιερωσύνης και αξίζει να τελεστεί για τους λίγους πιστούς που από-μειναν.

Ας μου επιτραπεί να τελειώσω με λίγους στίχους του Διονυσίου Σολωμού, απ' το ποιητικό του έργο **«Ο Λάμπρος»**, που πολύ παραστατικά μας οδηγεί στο φως και τη χαρά της Ανάστασης και σφραγίζει τη βαθιά σημασία της Αγάπης.

«Χριστός Ανέστη / Νέοι, γέροι και κόρες, όλοι, μικροί μεγάλοι ετοιμαστείτε, μέσα στις εκκλησιές τις δαφνοφόρες, με το φως της χαράς συμμαζώχτε, ανοίξετε αγκαλιές ειρηνόφορες, ομπροστά στους Αγίους και φιληθείτε, φιληθείτε γλυκά χείλη με χείλη, πείτε «Χριστός Ανέστη» εχθροί και φίλοι...»

ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ: Πωλείται οικόπεδο 500 τ.μ. σε προνομιακή θέση εντός του οικισμού εφραπτόμενο με τον κεντρικό οδικό άξονα στην άνω πλατεία του χωριού. Πληροφορίες στα τηλέφωνα: 2531072489 - κιν. 6936759254

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟ στο Μονοδένδρι εκτάσεως 1.700 τ.μ. στη θέση ΜΠΡΙΝΟΣ, τοποθεσία εξαιρετικής θέας στα όρια του χωριού. Πληροφορίες τηλ. 2107523322

Ο Ρήγας απ' το Βελεστίνο στο Καπέσοβο**Απόστολου Ντιναλέξη**

στηκε με το Ρήγα στο τυπογραφείο των Μαρκιδών Πουλίων εκεί στη Βιέννη. Εξάλλου και ο Ρήγας εργάστηκε ως μεταφραστής στο έργο του Μπαρτελλέμυ «Νέος Ανάχαρις». Το 1802 ο Κώστας Γεωργίου βρίσκεται στο Καπέσο-

πώμα του Ρήγα ρίχνεται στο Δούναβη, μαζί με τα πτώματα των συντρόφων του. Το αρχοντόπουλο ο Αλέξης το 1795 βρίσκεται στα Γιάννινα κι αποκλείεται να έφερε αυτός την «Χάρτα» στο χωριό μας, μια που τυπώθηκε στα

Ελαιογραφία σε μουσαμά από τον Διονύσιο Τσόχο (1862).

Εθνικό Ιστορικό Μουσείο.

βο και έχει φέρει μαζί του –έτσι πιστεύω– κι ένα αντίτυπο της «Χάρτας» του Ρήγα, που φυλάμε στο Καπέσοβο σαν τα μάτια μας. Ο Κώστας Γεωργίου ήταν στη Βιέννη κηδεμόνας του Αλέξη Νούτσου, που σπούδαζε εκεί, γιου του Γενικού Προεστώτα Ζαγορίου και Ιωαννίνων Ιωαννούτσου Καραμεσίνη, αδερφοποιού του Αλή Πασά. Ειρωνία: Το 1798 δολοφονείται στα Γιάννινα το χειμώνα ο Ιωαννούτσος από την Σουλταίνα Πασίνα, δηλαδή από κύκλους καθαρά οθωμανικούς, εχθρούς του Αλή Πασά και τον Ιούνιο της ίδιας χρονιάς, το

1797. Στην γερμανοϊταλική κατοχή ο Ζαγορίσιος ιστορικός και μελετητής Λεάνδρος Βρανούσης, συμμετέχοντας στην αντίσταση, έμεινε στο Βαρζωκάτικο σπίτι και ασχολήθηκε με το αντίτυπο της «Χάρτας». Ο Λεάνδρος αναδείχτηκε ο κατ' εξοχήν Έλληνας μελετητής του Ρήγα.

Για να γράψω τούτες τις σειρές πήρα αφορμή από τις εκδηλώσεις που γίνονται, αλλά και από σχόλιο της Γιαννιώτικης εφημερίδας «Νέοι Αγώνες της Ηπείρου», στις 12-03-1997, όπου γράφει, με την αφορμή κάποιας δημοπρασίας αντιτύπου της «Χάρτας» του

Ρήγα: «... Μας απασχολεί και μας προβληματίζει το γεγονός ότι οι πνευματικοί άνθρωποι της πόλης και οι πολιτικοί δημοτικοί άρχοντες και λοιποί, που θυμούνται την πόλη των γραμμάτων και των τεχνών μόνο σε ιστορικές επετείους, δεν θεώρησαν σκόπιμο να συμμετέχουν σ' αυτή την δημοπρασία, ώστε να αποκτήσει η πόλη των Ιωαννίνων το εθνικόμνημείο, την Χάρτα του Ρήγα». Συμφωνώ ολόψυχα με το σχόλιο, αλλά ας μου επιτραπεί να δώσω μια εναλλακτική λύση. Αντίτυπο της «Χάρτας» βρίσκεται στο Καπέσοβο και δεν πρόκειται να κουνηθεί από κει. Θυμάμαι δυο τρεις εκπαιδευτικές επισκέψεις καθηγητών και φοιτητών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και κουβέντα για το Ρήγα. Θυμάμαι μια όμοια επίσκεψη του Κλασσικού Λυκείου Ιωαννίνων, με πρωτοβουλία του καπεσοβίτη φιλόλογου καθηγητή Θουκυδίδη Παπαγεωργίου. Πρόσφατα ξενάγησα και συζητήσαμε για την «Χάρτα» με τον σύλλογο της Αθήνα των υπαλλήλων της Εθνικής Τραπέζης. Κι εδώ μπαίνει το ερώτημα, για την μέση εκπαίδευση τουλάχιστον, αν γνωρίζει για το αντίτυπο της «Χάρτας» και πώς διδάσκεται ο Ρήγας. Νομίζω θα ήταν εύκολο να διαδοχθεί ο Ρήγας στο Καπέσοβο μπροστά το αντίτυπο της «Χάρτας», με ημερήσια εκπαιδευτική εκδρομή, που θα συνδυαστεί με Βυζάντιο (Βυζαντινά και Μεταβυζαντινά μνημεία), θα συμπληρωθεί με περιβαλλοντική ενημέρωση (Βίκος, γεφύρια, Γκαμήλα κλπ.) και θα ολοκληρωθεί με επίσκεψη στο Λαογραφικό Μουσείο του κ. Αγάπιου Τόλη στους Κήπους.

Τελειώνοντας θέλω να ενημερώσω ότι στο Καπέσοβο στην Πασχάλειο Σχολή έχουμε κι ένα πακέτο σχετικό με την «Χάρτα». Τούτο είναι μια έκδοση της «Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνο-Ρήγα, για να τιμηθεί ο αγώνας του και η μαρτυρική θυσία του –μαζί του και επτά σύντροφοι– για την ελευθερία της Ελλάδας και των άλλων Βαλκανικών χωρών. Η πρώτη εργασία, του Προέδρου της Εταιρείας Δημήτρη Καραμεσινόπουλου, περιλαμβάνει ιστορικά στοιχεία και μια έρευνα για τα πρότυπα της «Χάρτας». Η τρίτη εργασία είναι ένα ευρετήριο ονομάτων, προσώπων, τόπων, πραγμάτων. Τέλος υπάρχουν αυτοτελή τα δώδεκα φύλλα της «Χάρτας» και η «Χάρτα» συνολικά σε σμίκρυνση. Το πακέτο είναι προσφορά του επίτιμου καπεσοβίτη Σωτήρη Αθανασέλη, ορμωμένου εκ Θάσου.

Αναδιφώντας τα παλιά

Από τη στήλη «Αναδιφώντας τα παλιά», που καθιερώνουμε από σήμερα στο περιοδικό μας, θα δημοσιεύουμε τακτικά ενδιαφέρουσες ειδήσεις από τη ζωή και κίνηση στο Ζαγόρι, όπως αυτές έχουν καταγραφεί σε εφημερίδες παλαιότερων εποχών.

Και είναι μια ευκαιρία, όπως πιστεύουμε για μεν τους παλιότερους να ανακαλέσουν στη μνήμη τους πρόσωπα και γεγονότα, που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην ιστορία του τόπου μας για δε τους νεώτερους να γνωρίσουν καλύτερα την πλούσια πολιτιστική παράδοση του Ζαγοριού, που άνθισε στα δύσκολα εκείνα τα χρόνια, όταν η περιοχή μας και ολόκληρη η Ήπειρος ζούσαν υπό το καθεστώς ξενικής κατοχής.

Και κάνουμε την αρχή από τα έτη 1892-1893 με ειδήσεις της εφημερίδας «Η Φωνή της Ηπείρου».

Κατά την περίοδο αυτή το μεγαλύτερο μέρος καταλαμβάνουν οι ειδήσεις για τις επιτυχίες των συμπατριωτών μας στα γράμματα και τις επιστήμες.

Ακολουθούν τα κεφάλαια με το ζαγορίσιο ταξιδιωτισμό, τα κοινωνικά, τα σημαντικότερα από τα γεγονότα της καθημερινότητας και κοινωνικά ζητήματα.

Κεφάλαιο Α΄ Ζαγορίσιοι Επιστήμονες

1. Ο «εκ Ζαγορίου κάλλιστος νέος **Νικόλαος Βλαδίκας** δους εξετάσεις εν τη Ιατρική Σχολή

ανηγορεύθη διδάκτωρ της θείας του Ασκληπιού τέχνης και ηζιώθη του επιζήλου βαθμού λίαν καλώς.

2. Ο εκ Λαϊστής νέος **Ιω. Σαφάρις** δους τας διδακτορικές εξετάσεις ενώπιον των καθηγητών της οικείας σχολής ανηγορεύθη της ιατρικής με τον βαθμόν λίαν καλώς αποσπασας τα θερμά συγχαρητήρια των καθηγητών.

3. Εν τη αιθούση της Ιατρικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών εξητάσθη την 8ην τρέχοντος εν μέσου πολυπληθούς ακροατηρίου ο κάλλιστος νέος κ. **Γεώργιος Κ. Ματσόπουλος** εκ Τζοντήλας του Ζαγοριού και ανηγορεύθη δι' ομοψφίας των καθηγητών διδάκτωρ της Ιατρικής με τον επιζήλον βαθμόν λίαν καλώς μετ' επαίνου.

4. Ο άριστος νεαρός **Αναστ. Αναστασιάδης** εκ Στολοβού του Ζαγοριού δους τας διδακτορικές αυτού εξετάσεις, ανηγορεύθη διδάκτωρ της ιατρικής, με τον επιζήλον βαθμόν λίαν καλώς μετ' επαίνου.

5. Ο εκ Τσερβαρίου νέος κ. **Μιχ. Αλεξιάδης** υποστάς τας εν τη Ιατρική σχολή εξετάσεις αυτού ανηγορεύθη διδάκτωρ με τον επιζήλον βαθμόν λίαν καλώς.

6. Ο εκ Λεοντίσης του Ζαγ. κάλλιστος νέος κ. **Αντών. Κοκάδας** υποστάς τας διδακτορικές εξετάσεις εν τη ιατρική σχολή έλαβε τον βαθμόν λίαν καλώς.

7. Ο εκ Παπίγκου του Ζαγ. κ.

Μιχ. Παπαθεοδώρου φοιτητής της Ιατρικής, δους ενώπιον των καθηγητών τας γενικές εξετάσεις ηρίστευσεν.

8. Ο εκ του χωρίου Καλωτά του Ζαγοριού **Στεφ. Κ. Στεφανής** υποστάς τας εν τη Ιατρική Σχολή εξετάσεις αυτού ανηγορεύθη διδάκτωρ με τον βαθμόν λίαν καλώς.

9. Ο εκ Βωβούσης - Ζαγ. κ. **Νικ. Βασιλάκης** υποστάς ευδοκίμως τας εξετάσεις αυτού ενώπιον πολυπληθούς ακροατηρίου και των καθηγητών της ιατρικής Σχολής, ανηγορεύθη διδάκτωρ της Θείας του Ασκληπιού τέχνης, λαβών τον επιζήλον βαθμόν λίαν καλώς επαξίως των εμβριθών επισημονικών του γνώσεων.

10. Ο εξ Αρταίσης του Ζαγ. αξιόλογος νέος κ. **Ιωάννης Παπακώστας**, φαρμακοποιός και ιατρός είναι άξιος τω όντι παντός επαίνου εγκαινιάσας το πρώτον ήδη εν Ελλάδι ό,τι εν Ευρώπη και ίδια εν

Παρισίσις προ ετών καθιερώθη, ήτοι και ιατρός ίδρυσεν εν Αθήναις φαρμακευτικόν κατάστημα. Συγχαίρουμεν αυτώ διότι έσχεν την γενναιότητα να σπουδάσει δύο συναφείς επιστήμας, τιμώντος αληθώς την ιδιαίτεράν του πατρίδα.

11. Η εις τον κ. **Δημ. Χασιώτην** απονεμηθείσα τιμή υπό της ιατρικής σχολής υποδειχθέντα δευτέρον ως κοσμήτορα αυτής και η επικύρωση εις αυτόν της κοσμη-

τείας υπό του υπουργείου, έχει ιδιάζουσαν σημασίαν τιμής και υπολήψεως.

12. Ο επιμελέστατος νέος **Σόλων Δ. Χασιώτης**, υιός του κ. Δημ. Χασιώτη κοσμήτορος της Ιατρικής Σχολής έλαβε τον βαθμόν άριστα. Ανέρχεται σε μετ' ολίγον εις Παρισίους παρά τω θείω αυτού κ. Γεωρ. Χασιώτη όπως σπουδάσει την μηχανικήν.

13. Ο εκ Δοβράς νεαρός κατ' αμφοτέρας τας εξετάσεις αριστοβάθμιος ιατρός κ. **Κων. Καραμπέτης**.

14. Ο εξ Αρταίστης ο άριστος ιατρός κ. **Γεωργ. Α. Διούμας**.

15. Ο εκ Δοβρινόβου του Ζαγοριού κάλλιστος νέος **Αθανάσιος Νασιώκας** φοιτητής ιατρικής υποστάς την κατά νόμου εξέτασιν εν τοις γενικοίς μαθήμασι της Ιατρικής Σχολής εγένετο δεκτός τυχών του επαξίου των μελετών αυτού επιζήλον βαθμόν λίαν καλώς εν άπασι τοις μαθήμασι.

16. Ο εκ Ζαγοριού φοιτητής της ιατρικής κ. **Βασ. Βαλαδάνης** δους τας εν τοις γενικοις μαθήμασιν εξετάσεις έτυχε βαθμόν άριστα.

17. Ο εκ Ζαγοριού (Βίτσα) αριστούχος του διδασκαλείου Αθηνών κ. **Σφάνγγος** διωρίσθη εις το εν Λαρίση διδασκαλείον.

18. Ο εκ Ζαγοριού κ. **Ευστάθιος Πασχάλης** διδάκτωρ Φιλολογίας ανεχώρησεν εις την εν Αγάτον δήμου Σπερχιάδος θέσιν του.

Επιμέλεια:

ΣΑΒΒΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Αναδρομές

ΚΑΠΕΣΟΒΟ 1958 - ΣΑΝ ΜΗΝΗΜΟΣΥΝΟ

Γράφω για ένα τραγικό γεγονός που βύθισε όλους τους κατοίκους του Καπεσόβου σε βαρύ πένθος. Ήταν 3 του Μάη του 1958, της Αγίας Μαύρας. Πραγματικά έγινε μαύρη εκείνη η μέρα. Μια μέρα με βαρεία συννεφιά. Στο Βραδέτο και κατά τους «Τσιορντοάδες» σφοδρή καταιγίδα με αλληπάλληλες αστραπές. Χαμηλότερα στο Καπέσοβο μαυρίλα και αριές στάλες βροχής.

Απ' το Τσεπέλοβο έρχονταν με τα πόδια δυο κορίτσια, η Ρένα του Λόνη Τόλογλου και η Μαριγώ του Παύλου Ράπτη κι από κοντά τους ο Δημητράκης του Γιώργου Βασδέκη. Από τα παλιά χρόνια το δρομολόγιο από Τσεπέλοβο προς Καπέσοβο γινόταν με τα πόδια απ' τη «Σκάλα» του Τσεπελόβου, στο «Σφενδάμι», στην «Καρυά του Γκόγκα» και κατήφορο προς Καπέσοβο. Η παρέα έρχονταν

γελώντας και τραγουδώντας. Ήταν όλοι 13 χρονών, μαθητές στο Γυμνάσιο Τσεπελόβου. Στο Βραδέτο και στα γύρω υψώματα η καταιγίδα μαίνονταν. Μόλις έφτασαν περίπου πενήντα μέτρα απ' τον Αϊ-Δημήτρη Καπεσόβου κεραυνός έπεσε πάνω στα δυο κορίτσια, που κατέβαιναν χειροπιαστά και τα έρριξε κάτω νεκρά. Ο Τάκης Βασδέκης μόλις είδε τα κορίτσια κάτω πεθαμένα, πανικοβλήθηκε κι έτρεξε στο χωριό να πει τι έγινε. Τρέξαμε όλοι κάνοντας το σταυρό μας, γιατί οι κεραυνοί κι η καταιγίδα συνεχίζονταν. Φτάσαμε στο μοιραίο σημείο κι είδαμε τα κορίτσια πεσμένα κάτω, στο ένα μέτρο το ένα

απ' τ' άλλο. Επιχείρησα με τεχνητή αναπνοή —είχα λίγες γνώσεις απ' το στρατό— να τις επαναφέρω στη ζωή, αλλά μάταιος κόπος. Είχε περάσει αρκετός χρόνος απ' το συμβάν. Τη Ρένα ο κεραυνός την είχε γδύσει κι έβγαλε αίμα απ' το στόμα. Η Μαριγώ ήταν σε καλύτερη κατάσταση σα νάταν ζωντανή. Όπως κατάλαβα, ο κεραυνός χτύπησε τη Ρένα κι επειδή κρατιόνταν απ' το χέρι με τη Μαριγώ πέρασε σ' αυτή και γεώθηκε, επειδή η Ρένα φορούσε λαστιχένια παπούτσια.

Μεταφέραμε τα κορίτσια στο χωριό κι οι γυναίκες του χωριού πήγαν στα δυο σπίτια για παρηγοριά κι ετοιμασίες κηδείας. Τη

Ρένα την αφήσαμε για λίγο μπροστά στην εκκλησιά, μέχρι να πάνε οι γυναίκες στο σπίτι να πούνε στη μάνα της για το τραγικό θάνατο της κοπέλας. Το τι επακολούθησε για όλους τους χωριανούς δεν περιγράφεται.

Το τραγικό γεγονός μου το θύμισε σήμερα το μνημόσυνο για τα πενήντα χρόνια απ' το θάνατό τους και οι αναμνήσεις αυτές μου φέρουν δάκρυα στα μάτια. Τρέμουν τα χέρια μου που γράφω.

Αυτά θυμήθηκα σήμερα και κλαίω κι ας πέρασαν πενήντα χρόνια. Ας είναι αιώνια η μνήμη τους κι ας είναι καλά τ' αγαπημένα αδέρφια τους κι οι αδερφές τους, μια που οι γονείς δεν ζουν πια. Την κηδεία των κοριτσιών ακολούθησε την άλλη μέρα η κηδεία του Φάνη της Σίας.

Με αγάπη και πολύ λύπη

Κων. Ζαμπαλάς

Το πρακτορείο

Είναι ένα τραγούδι — του Λοΐζου αν δεν κάνω λάθος— με ένα σκοπό θλιβερό και λόγια επίσης θλιβερά: το πρακτορείο, θολό και κρύο...

Θολά και κρύα ήταν πάντα τα πρακτορεία που γνώρισα. Τους σταθμούς των λεωφορείων εννοώ που με πήγαιναν μακριά σ' άλλους τόπους ή στον τόπο μου.

Πώς να ξεχάσω αλήθεια το πρακτορείο Ιωαννίνων στην οδό Γερανίου στην Αθήνα; Εκεί κάτω από την Ομόνοια, εκεί όπου σήμερα νέες κοπέλες από την Αφρική πουλούν τις νύχτες το κορμί τους, εκεί όπου μετανάστες ακουμπούν τη δυστυχία τους σε άθλια υπόγεια, εκεί όπου η ανθρώπινη αξιοπρέπεια ευτελίζεται και η ζωή δεν αξίζει τίποτα, από εκεί εγώ γνώρισα την Αθήνα. Την Αθήνα που για χρόνια μισούσα και που τώρα αγαπώ όσο καμιά πόλη στον κόσμο.

Πώς να αγνοήσω εγώ το πρακτορείο στον Κηφισό απ' όπου φεύγω ακόμα —μας και δεν οδηγώ— για τα Γιάννενα;

Με το παλιό εκκλησάκι χωμένο κάτω απ' το δρόμο στην είσοδο του σταθμού, γειτονιά με Πλατωνικές Ακαδημίες όπου διδάχτηκε ο φιλοσοφικός λόγος, με νέους προσορισμούς τα τελευταία χρόνια όπως η Κακαβιά το πρακτορείο παραμένει «θολό και κρύο» παρά τις κάποιες προσπάθειες εκσυγχρονισμού.

Τα αδέσποτα κυκλοφορούν ακόμα ανάμεσα στα αυτοκίνητα μαζί με τους λαχειοπώλες, οι ταξιδιώτες εξακολουθούν να είναι πολλοί αλλά κυρίως αλβανοί μετανάστες, φοιτητές και κάποιοι ηλικιωμένοι.

Η διαδρομή προς την πρωτεύουσα της Ηπείρου εξακολουθεί να είναι μεγάλη σε χιλιόμετρα αλλά σίγουρα πιο σύντομη σε χρονική διάρκεια και πιο ξεκούραστη μιας και τα λεωφορεία είναι πιο άνετα και η θαυμαστή γέφυρα Ρίου-Αντι-

ρίου μας απαλλάσσει πλέον από την αγωνία της θάλασσας και από τα εξαθλιωμένα καράβια που μας περνούσαν απέναντι.

Πώς να δώξω από τη μνήμη μου τα πρακτορεία στα Γιάννενα; Εκείνο των Αθηνών που με οδηγούσε «στας Αθήνας» καθώς έλεγαν οι παλιότεροι μορφωμένοι όπως ο Κώστας ο Πρωτοσύγγελος, ας πούμε, ο δικηγόρος.

Στα παλιά λουτρά το θυμάμαι παλιά πίσω απ' την πλατεία και τώρα απέναντι από το καλλιγράμιο αρχαιοπρεπές κτήριο της παλιάς Ζωσιμαίας.

Κόσμος πολλές κυκλοφορούσε στους θολούς χώρους του: γυναίκες με παραδοσιακές στολές από τα μέρη του Μετσόβου, βλάχοι με μπουραζάνες και γκλίτσες, μαυροντυμένες γριές, κύριοι με κουστούμια και γραβάτες, μικρά παιδιά. Και μέσα σ' όλον αυτόν τον λαό, μια φιγούρα, λες βγαλμένη από ταινία του Αγγελόπουλου ή του Βαλκάνιου Κουστουρίτσα μένει χαραγμένη στο νου μου: άντρας ψηλός με άσπρη ρεμπουμπλικα, άσπρα παπούτσια, παπιγιόν, ομπρέλα στα χέρια και μια βάλιτσα μικρή, παλιά και φθαρμένη.

Κι ο υπόλληλος με στεντόρεια φωνή να ρυθμίζει τις αναχωρήσεις: άλλος για Κόνιτσα, Παρακάλαμο, Πωγωνιανή, Κεφαλόβρυσσ, Αρίστη, Πάπιγκο!!

Αποσκευές πάσης φύσεως: βαλίτσες, τσάντες, ζεμπιλιά, ψάθινα καλάθια στη στέγη του λεωφορείου.

Και το ταξίδι άρχιζε. Ο εισπράκτορας, μέσα στη γκρίζα στολή του, σοβαρός κι αμίλητος έκοβε εισιτήρια και φρόντιζε για την τάξη. Στο Καλιπάκι γίνοντα ο έλεγχος της άδειας για την παραμεθόριο που έβγαινε από την Ασφάλεια. Γιατί τα χρόνια ήταν θολά σαν τα πρακτορεία, η Αλβανία βαθιά κομμουνιστική εχθρική και επικίνδυνη και τα σύνορα κλειστά.

Τα ερειπωμένα χάνια στην Καλλιθέα, τα καλύβια στη λίμνη της Αρταίστας κι ύστερα τα χωριά: Μεσοβούνι, Άγιος Μηνάς, Αρίστη, το χάνι του Χατζηγιάννη, ο Χατζηγιάννης στην πόρτα, απέναντι η Φόνω στο καφενείο της, η Σίνω, ο Ιπποκράτης, ο Νικολαΐδης, ο Τάκης ο Πρίτσος, η θεία η Αγγελική, γείτονες του απέναντι χωριού.

Ύστερα το καθαρό ποτάμι, η γέφυρα, η πινακίδα να μας θυμίζει ότι εδώ ψάρεψε η βασίλισσα των Ελλήνων Φρειδερίκη, το κόνισμα του Ρωμανέλη —για τη σωτηρία του στον πόλεμο— το χιλιόμετρο του Τσοτίδη και εκείνο του Μουζά, τιμητική αναφορά σ' αυτούς που έδωσαν από το περίσσευμα για να γίνει ο δρόμος— Δρόμος σαν ερπετό που ελίσσεται, τα καγκέλια μας, απέναντι η χαράδρα, το Βιτοκό, το μοναστήρι της Σπηλιώτισσας.

Πρώτος σταθμός το Μεγάλο Πάπιγκο μπροστά στο μαγαζί του Λαζαρίδη κι ύστερα στον Κούλη, στον Λάκη.

Έπιαναν δουλειά μετά τα γαιδουράκια, της Κατσανίκως, της

Νόης που μετέφεραν στο μικρό μαχαλά ανθρώπους κι αποσκευές.

Όμως αρχές του '60 άνοιξε ο δρόμος και για το μικρό Πάπιγκο. Ήρθαν μπουλντόζες, γίνονταν ανατινάξεις, δούλευαν εργάτες, άναβαν φουρνέλα, μύριζε βενζίνη, άλλαξε ο τόπος. Χτίστηκαν γεφύρια, κι άλλα ξεχάστηκαν. Ο δρόμος πέρασε από τους κήπους μας στον κάτω-λάκκο. Έτσι χάσαμε τους κήπους μας εκεί δίπλα στον μικρό

Της Ελένης Σκούρτη

καταράχτη. Έτσι χάσαμε και το κόνισμα στο «σκαμένο» που το σκέπασαν τα χώματα και που πάνω του ήταν κρεμασμένα πουρνάρια και κρانيές, τελευταίοι χαιρετισμοί στους άντρες που έφευγαν για τα ξένα.

Ο Κλένος δίπλα στην εκκλησιά του Αη-Ταξιάρχη ήταν πάντα το τελικό σημείο, το πρακτορείο του χωριού μου. Εκεί περιμέναμε το λεωφορείο: να δούμε ποιος ήρθε, τι μας έφερνε, τι μας έστελναν οι συγγενείς.

Εκεί η χαρά της επικοινωνίας με τον υπόλοιπο κόσμο ήταν απέραντη, να μάθουμε νέα, ν' ακούσουμε ειδήσεις, να διαβάσουμε καμιά εφημερίδα.

Οι οδηγοί των λεωφορείων έγιναν φίλοι μας και τους εμπιστευόμαστε. Το όχημα λέγονταν «αγώνων γραμμών» και το πρώτο που

ήρθε ήταν ένα φορτηγάκι με καθίσματα με τέντα από πλαστικό σκεπασμένο, φωτιά και λάβρα το καλοκαίρι, πάγος το χειμώνα. Καρνάβαλο το λέγαμε. Γρήγορα βελτιώθηκε και μεταμορφώθηκε σε κανονικό λεωφορείο με γερή μηχανή για να σκαρφαλώνει στους δρόμους μας και με πράσινο χρώμα που δεν μπορώ να ξεχάσω.

Με χιόνια και με λάσπες, με πάγους και βροχές ο δρόμος προς το χωριό μου έχει τη δική του ιστορία. Είναι ο δρόμος που με οδηγεί στον τόπο μου. Στον τόπο που επιστρέφω και θα επιστρέφω πάντα.

Σήμερα το λεωφορείο της γραμμής έχει ελαττώσει στο ελάχιστο την παρουσία του. Οι επιβάτες του ελάχιστοι. Μόνο το καλοκαίρι πληθαίνουν εξ αιτίας κάποιων μοναχικών ταξιδιωτών ή κάποιων προσκόπων.

Ο ήχος του αυτοκινήτου δεν ξαφνιάζει κανέναν. Το αντίθετο ενοχλεί, ενοχλεί αφάνταστα. Στο πρακτορείο του γέρικου κλώνου δεν σταθεύει λεωφορείο αλλά αυτό γεμίζει από πανάκριβα αυτοκίνητα. Η πολυτέλειά τους δεν με συγκινεί ούτε η τεχνική αρτιότητα.

Εγώ ταξιδεύω ακόμα με λεωφορείο. Ξεκινώ από το θολό και κρύο πρακτορείο του Κηφισού και καθώς το αυτοκίνητο στρίβει για να βγει στην Εθνική οδό ένα τραγούδι αμερικάνικο μου έρχεται στο νου και που σε ελεύθερη απόδοση λέει:

«δρόμοι της πατρίδας
πηγαίνετε με σπίτι

ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΠΙΓΚΟΥ - Έδρα: Πάπιγκο

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Παπίγκου στα πλαίσια των καλοκαιρινών εκδηλώσεων του 2008 αποφάσισε και την δημιουργία εκθέσεως με εκθέματα: «**Έργα καλλιτεχνών και συγγραφέων μόνο συγχωριανών μας**».

Η έκθεση θα πραγματοποιηθεί από 25 Ιουλίου έως 20 Αυγούστου του 2008 στην Κοινοτική Βιβλιοθήκη. Η προβολή των εκθεμάτων θα γίνει από τους ίδιους, ο δε χώρος εντός της αίθουσας θα υποδειχθεί από άνθρωπο που θα ορίσει ο Σύλλογος.

Τον υπεύθυνο που θα ανοίγει καθημερινά την αίθουσα της εκθέσεως θα κανονιστεί από τους ίδιους τους εκθέτες με κάποια σειρά ανάλογα με την ευκαιρία του καθενός.

Κατά τις ημέρες της εκθέσεως απαγορεύεται κάθε συναλλαγή. Σε περίπτωση εκθεμάτων που προορίζονταν για πώληση αυτό μπορεί να γίνει σε άλλο χώρο και μετά το τέλος της εκθέσεως κατόπιν προηγούμενης παραγγελίας.

Οι επιθυμούντες να λάβουν μέρος στην έκθεση πρέπει να δηλώσουν μέχρι τέλους Ιουνίου την συμμετοχή τους ή με επιστολή στο Σύλλογο ή με τηλέφωνο στο 2653041931 στην υπεύθυνο του ΚΕΠ.

Πάπιγκο 5 Μαΐου 2008

Για τον Εξωραϊστικό Σύλλογο Παπίγκου

Ο Πρόεδρος
Χριστόδουλος Στουκίδης

Η Γραμματέας
Αναστασία Τσουμάνη

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ 10 και 11 ΜΑΪΟΥ 2008

Δημοσιεύουμε σχετικό ρεπορτάζ από τι εργασίες της διημερίδας, που οργανώθηκε στο Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου υπό την αιγίδα της Προεδρίας της Ελληνικής Δημοκρατίας με θέμα «ΖΑΓΟΡΙ: ΑΝΑΨΥΧΗ – ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ – ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ» την 10η και 11η Μαΐου 2008 στους Ασπραγγέλους, έδρα του δήμου, με την παρουσία του Υφυπουργού ΥΠΕΧΩ ΔΕ κ. Καλογιάννη, του Νομάρχη Ιωαννίνων, του συμπατριώτη μας Στρατηγού 8ης Μεραρχίας κ. Καραγιαννοπούλου, των τριών Δημάρχων Ζαγορίου, του Προέδρου Κοινότητας Παπίγκου και πολλών άλλων Δημάρχων, όπως της Πορταριάς Πηλίου με την πλούσια τουριστική εμπειρία, Καλπακίου, Δελβινάκιου και πολλών εκπροσώπων πολιτιστικών φορέων καθώς και τουριστικών επιχειρηματιών της περιοχής Ζαγορίου. Ξεχωριστή παρουσία του Περιφερειάρχη Αργυροκάστρου και άλλων στελεχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της γειτονικής χώρας Αλβανίας και του νεοδιορισθέντος εντεταλμένου στο Προξενείο Αργυροκάστρου κ. Γερασιμίδη.

Από όλους τους ομιλητές τονίστηκε η σημασία που έχει για το

Ζαγόρι ο τουρισμός και πως πολλά πράγματα πρέπει ν' αλλάξουν οριστικά για την καλύτερη και σωστή ανάπτυξή του. Για παράδειγμα δεν είναι δυνατόν οι τιμές να είναι οι ακριβότερες στην Ελλάδα και να δημιουργούνται πρώτα οι ανωδομές (ξενοδοχεία και καταστήματα) και να ακολουθούν οι υποδομές (δρόμοι κ.λπ.). Επισημάνθηκε ότι πρέπει να υπάρξει ένας μεσομακροπρόθεσμος σχεδιασμός για τη συνολική ανάπτυξη του τουρισμού σ' όλο το Ζαγόρι.

Ο Δήμαρχος Τύμφης **Γιώργος Σουκοθέλος** ανέφερε σε υψηλούς τόνους ότι είναι «απαράδεκτα» πράγματα, ένα δίκλινο δωμάτιο να χρεώνεται εκατόν και εκατόν είκοσι ευρώ! Και ένα τσάι να χρεώνεται τρία ευρώ, επειδή ο πελάτης ζήτησε μια κουταλιά μέλι»!

Αυστηρός ήταν και ο Νομάρχης Ιωαννίνων Αλέκος Κακριμάνης, υπογραμμίζοντας ότι «με την πολιτική που ακολουθούν ορισμένοι υποθάλλουν το μέλλον του τουρισμού στην περιοχή μας».

Ο Δήμαρχος Ανατολικού Ζαγορίου **Βασίλης Σπύρου** επεσήμανε ότι η περιοχή του υστερεί σε υποδομές

σε σχέση με το υπόλοιπο Ζαγόρι.

Ο Δήμαρχος Κεντρικού Ζαγορίου **Γαβριήλ Παπαναστασίου** υποστήριξε ότι «κάθε λαθμενής επιλογή στην τουρισμό μπορεί να έχει δραματικές συνέπειες για την περιοχή».

Ο υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ **Σταύρος Καλογιάννης** που άκουσε τους ομιλητές, αναφέρθηκε εκτενώς στις παρεμβάσεις της Κυβέρνησης για τη στήριξη των ορεινών και τουριστικών περιοχών.

Στη διημερίδα ο Δήμαρχος Πορταριάς Βόλου **Β. Κοντορίζος**, κατέθεσε συγκεκριμένες και ρεαλιστικές προτάσεις για μια ορθολογική τουριστική πρακτική.

Όλοι οι ασχολούμενοι με τον τουρισμό στον τόπο μας καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι το τοπικό τουριστικό προϊόν, για να συνεχίσει να είναι ανταγωνιστικό, πρέπει να αποκτήσει μια νέα λειτουργική δομή.

Το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς (Δ' ΚΠΣ), ανοίγει δρόμους για τη σωστή τουριστική ανάπτυξη και προοπτική της Ηπείρου.

Ειδικότερα προτείνεται η δημιουργία «Ξενώνων» που θα προσφέρουν πλήρη φιλοξενία, εντελώς διαφορετική από το καθεστώς των

rooms to let. Τα τεχνικά χαρακτηριστικά τους δεν θα έχουν καμία σχέση με την επικρατούσα λογική των ενοικιαζόμενων δωματίων. Θα παρέχουν ολοκληρωμένες υπηρεσίες, καθώς και τοπικά προϊόντα. Η φιλοξενία σ' αυτούς τους «Ξενώνες» θα είναι πλήρης.

Επίσης επιχειρείται και η εισαγωγική ενός νέου θεσμού, με την επωνυμία «επισκέψιμο αγρόκτημα». Θα είναι αυτό ακριβώς που υπονοεί ο τίτλος του. Κεντρικός μοχλός στη λειτουργία του (με ή χωρίς κατάλυμα) θα είναι η δυνατότητα να μπορεί ο τουρίστας να αγοράσει προϊόντα στον τόπο παραγωγής και μεταποίησής τους, όπου θα λειτουργούν μικρής δυναμικότητας οικοτεχνίες και εργαστήρια. Έτσι ο επισκέπτης θα έρθει σε επαφή με την αγροτική παραγωγή και τον αγροτικό τρόπο ζωής.

Όλα τα παραπάνω, το Περιοδικό μας, χρόνια τώρα, τα προβάλλει και τα υποστηρίζει σαν το πιο ενδεδειγμένο μοντέλο ανάπτυξης του τουρισμού στο Ζαγόρι.

Αλλά επ' αυτού θα επανέλθουμε. «Ζ.»

Συμπεράσματα από τη Διημερίδα «Αναψυχή – Τουρισμός – Περιβάλλον» που πραγματοποιήθηκε στο Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου στις 10 και 11 Μάη 2008

ΑΠΟΦΕΙΣ

Όταν πριν μήνες ακούσαμε πως το Μάιο θα πραγματοποιηθεί διημερίδα για τον Τουρισμό και το περιβάλλον είπαμε πως «κάλλιο αργά παρά ποτέ». Έστω και μετά από δέκα χρόνια που ο τόπος διοικείται από το Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου έφτασε τέλος πάντων η ώρα να συζητήσουμε και να προαθησουμε να βρούμε λύσεις στα αμέτρητα προβλήματα που δημιουργήθηκαν, τόσο στον τουρισμό, όσο και στη σχέση του με το περιβάλλον του τόπου μας.

Δυστυχώς ατυχήσαμε! Όποιος δεν θέλει να ζυμώσει όλη μέρα κοσκινίζει. Ο Δήμος μας φαίνεται πως δεν έχει στις προθέσεις του να λύσει προβλήματα και για να δείξει πως κάνει προοπτικές οργανώσει τη διημερίδα του Σαββατοκύριακου 10 και 11 Μαΐου, για να ακούσουμε κυρίως πως πρέπει να προσέξουμε το περιβάλλον, πως έγιναν αυθαίρετες παρεμβάσεις σ' αυτό και πως μέσα σ'αυτό μπορούμε να επενδύσουμε.

Τα ίδια και τα ίδια. Το μόνο που δεν ακούσαμε είναι για πράσινα άλογα. Ακούσαμε για πράσινες συνταγές, για ψάρεμα, για περπάτημα στο χιόνι, για κολύμβηση, για ιππασία, για βότανα, για σπορά φακής και αναβαθμίσεις για κηπευτικά και πολλά άλλα. Δυστυχώς, Περιβαλλοντολόγοι και Βιολόγοι Καθηγητές

Πανεπιστημίων, ήρθαν αδιάβαστοι.

Δεν διάβασαν τουλάχιστον όσα ακόμα και οι πέτρες στο Ζαγόρι γνωρίζουν; Δεν άκουσα έστω πως απαγορεύεται το ψάρεμα, απαγορεύεται η κολύμβηση (μόνο λουτσές έχουμε), απαγορεύεται η συλλογή βοτάνων. Σε ποια χιόνια να περπατήσουν; Αν κάποιοι απ' αυτούς πάντως έχουν διάθεση να σπείρουν φακές και να κατασκευάσουν αναβαθμίσεις για κηπευτικά τους διαθέτω 60 στρέμματα στο Ζαγόρι με μοναδικό ενοίκιο ένα κιλό φακές και δύο ματσάκια σκόρδα. Πριν όμως ξεκινήσουν για το Ζαγόρι ας ρωτήσουν το Δήμαρχο από πού θα το πάρουν το νερό να ποτίσουν.

Ακούσαμε και για μεταποίηση τοπικών προϊόντων. Αυτών που δεν υπάρχουν; Δυστυχώς ούτε κι' αυτό το γνώριζαν οι ειδικοί, το ήξερε όμως και το ανέφερε αν και φιλόλογος ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Παντούλας.

Κανείς όμως δεν φαντάζεται πως από τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου παρόντες ήταν μόνο δύο, απουσίαζαν έξι. Πού ήταν οι πλειοψηφόντες δημοτικοί σύμβουλοι, ο αντιδήμαρχος κ. Παπαχρήστου, ο κ. Τσίνης, ο κ. Βασιδένκης, ο κ. Ράπτης (ήρθε τη μία μέρα) ο κ. Τζόκας, ο κ. Δεμάτης; Καλά ούτε τον εαυτό τους δεν σεβονται; Μας καλούν στο σπίτι τους και αυτοί απουσιάζουν. Ο χαρακτηρισμός εννοείται Δεν αντιπολιτεύονται την πλειοψηφία. Δυστυχώς απουσίαζε και

η μειοψηφία. Πού βρισκόταν ο κ. Τσουμάνης, ο κ. Μπούρης και ο κ. Ζήσης; Όπως γίνεται φανερό οι ανωτέρω κύριοι δεν ενδιαφέρονται για λύση προβλημάτων. Ούτε οράματα έχουν. Αν δεν μπορούν, το λιγότερο που έχουν να κάνουν είναι παραιτηθούν. Αν όμως θέλουν να συνεχίσουν το έργο τους, ας γυρίσουν απ' το άλλο πλευρό και ας συνεχίσουν τον μακάριο ύπνο τους. Καληνύχτα σας.

Ίσως με όσα αναφέρω ενοχληθούν οι ανωτέρω φίλοι μου. Θα πρέπει όμως να αντιληφθούν πως ο κόσμος έφθασε στο χτένι, τα περιθώρια στένεψαν και μας παίρνει ο κατήφορος.

Κανείς δε φωνάζει για την ποσότητα αλλά και την ποιότητα του νερού.

Τη μείωση των επισκεπτών, Το αποχετευτικό.

Την καταστροφή των παμπάλαιων καλντεριμιών και την αντικατάστασή τους με μπόλικο τοιμέντο.

Την καταστροφή του περιβάλλοντος (οικοδόμηση εκτός οικισμών κ.ά.).

Τις οικοδομικές άδειες που τις πληρώνουμε Λες και πάνε να χτίσουμε στο Κολωνάκι.

Κανείς δεν φωνάζει για πλάκες και πέτρες για συντήρηση και επισκευή και όλα μεταφέρονται από την Αλβανία και την Καβάλα.

Καμιά σοβαρή πρόταση και προ-

σπάθεια απ' το Δήμο για στήριξη του Τουρισμού. Κανένα Συνεδριακό Κέντρο, κανένα εκπαιδευτικό κέντρο, καμία διαφήμιση. Καμιά στήριξη στις «όποιες» καταγγελίες για υψηλές τιμές. Και άλλα πολλά...

Καμιά σήμαση για το Ζαγόρι και οι επισκέπτες που έρχονται για πρώτη φορά βολοδέρνουν μεταξύ Μώλου και Καλούτσισανης για να φτάσουν οργισμένοι και καταιδρωμένοι στα καταλύματά μας. Και αν σας ξανάρθουμε να μας φτύσετε.

Τέλος κάποιοι ονομάζουν το κόμβο της Εγνατίας στη Μπαλντούμα «Κόμβο Αράχθου» και όχι Ζαγορίου αν και οδηγεί σ' αυτό. Δυστυχώς ο Άραχθος είναι αβασής... και εμείς συνεχίζουμε τον ύπνο μας.

Ας μας ρίξουν τώρα κάποιοι «αδιάβαστοι» και μια κουβέρτα μπας και κρυώσουμε αποτελειώνοντας το έργο τους κάνοντάς μας ένα Δήμο τύπου Επαρχίας Δωδώνης.

Τέλος, ζητώ να με συγχωρέσουν όσους πίκρανα με όλα αυτά, αλλά η αγωνία μου για τον τόπο αυτό με κάνει να ξεχνώ το χρέος μου για τις όποιες τυπικότητες και ευγένειες.

Καραγιάννης Σπυριδών
Τέως Δημοτικός Σύμβουλος του
Δήμου Κεντρικού Ζαγορίου

Διώροφα ξενοδοχεία και βίλες στα Ζαγοροχώρια

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΙΑΛΙΟΥ

Θα πέσουν τα Ζαγοροχώρια «θύματα» μιας κακώς εννοούμενης ανάπτυξης; Η ολοκλήρωση σε ένα έτος της Εγνατίας οδού και ο προγραμματισμός δύο ακόμα αυτοκινητοδρόμων έχει αυξήσει απότομα τις οικιστικές πιέσεις σε έναν από

Απότομη αύξηση της οικιστικής ανάπτυξης στην περιοχή, με την ολοκλήρωση της Εγνατίας Οδού.

Εγνατίας οδού το 2009 και η αναβάθμιση, μέσα στην επόμενη πενταετία της διασύνδεσης της Ηπείρου με την υπόλοιπη Ελλάδα (μέσω Ιόνιας οδού και του Ε65) εκτιμάται ότι θα δώσει νέα πνοή

Στα ξέφωτα γύρω από τα Ζαγοροχώρια ξεφυτρώνουν πολυτελείς βίλες και ξενώνες. Το κακό είναι ότι τα ξέφωτα... δέχονται να αυξάνονται με ρυθμούς ανάλογους των οικιστικών πιέσεων.

τους τελευταίους παράδεισους της ηπειρωτικής Ελλάδας. Όπως καταγγέλλουν τοπικοί φορείς, η κατάσταση τελευταία δείχνει να ξεφεύγει από τον έλεγχο. Από την πλευρά τους οι επιστήμονες δεν αντιτίθενται στην επέκταση των οικισμών, τονίζουν όμως ότι πρέπει να γίνει με πολύ αυστηρούς όρους.

Κακώς ή καλώς, η γεωγραφική απομόνωση τμημάτων της Ηπείρου και η μόνωση τμημάτων με την υπόλοιπη Ελλάδα βοήθησε στο να διατηρηθούν αναλλοίωτα μοναδικά φυσικά τοπία και υπέροχοι παραδοικοί οικισμοί. Η ολοκλήρωση της

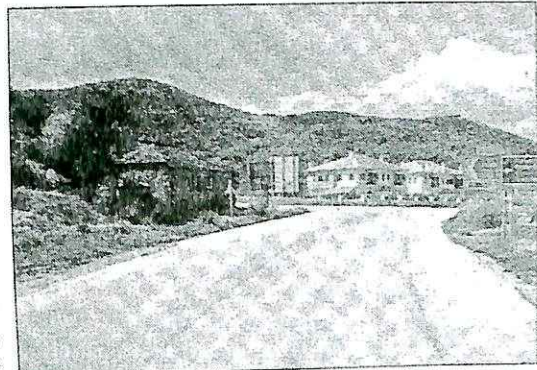
στην πιο παραγκωνισμένη περιοχή της Ελλάδας και θα ανακόψει την πληθυσμιακή της αιμορραγία.

Ωστόσο, η ανάπτυξη δεν έρχεται πάντα με καλούς οιωνούς. Ήδη από καιρό έχουν ξεκινήσει οι πρώτες φωνές διαμαρτυρίας για τους ρυθμούς δόμησης στα Ζαγοροχώρια, που είναι από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα αρμονίας οικιστικού και φυσικού περιβάλλοντος. Ογκώδεις ξενώνες και ξενοδοχεία ξεπροβάλλουν μέσα σε παραδοσιακούς οικισμούς, πολυτελείς βίλες ανεγείρονται στα ξέφωτα των δασών, ακόμα και τριώροφα

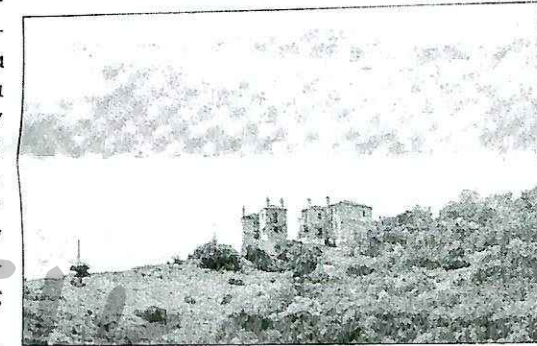
σπίτια χτίζονται εκεί όπου επιτρέπονται μόνο διώροφα, χάρη στα «παραθυράκια» της νομοθεσίας. «Τα τελευταία χρόνια άρχισαν να ξεφυτρώνουν τριώροφα κτίρια στο Ζαγόρι. Τα πρώτα τρία τριώροφα στα χωριά Τσεπέλοβο, Κήποι και Σκαμνέλι προορίζονται για ξενώνες. Ο όγκος και η μορφή των κτιρίων αυτών σε σχέση με το περιβάλλον τους μας προξενεί έκπληξη, αν όχι φόβο», λέει στην «Κ» τοπικός παράγοντας, ο οποίος επιθυμεί να διατηρήσει την ανωνυμία του από το φόβο των αντιδράσεων.

«Πολλοί ιδιοκτήτες γης στα Ζαγοροχώρια βλέπουν τις περιουσίες τους να αποκτούν απότομα αξία και δεν ενδιαφέρονται για τίποτα άλλο». Το θέμα έχει απασχολήσει και τον τοπικό Τύπο, ο οποίος ζητά την εκπόνηση μελετών για τον καθορισμό «οροφής» στην τουριστική και παραθεριστική ανάπτυξη της περιοχής.

Είναι βάσιμοι οι φόβοι για το μέλλον των Ζαγοροχωρίων; «Αργά ή γρήγορα θα έρχοταν η τουριστική ανάπτυξη», εξηγεί στην «Κ» ο κ. Φραγκίσκος Γουλιέλμος, καθηγητής αρχιτεκτονικής στο ΕΜΠ. «Το θέμα είναι να μην αναίρεθεί ο ιδιαίτερος αυτός χαρακτήρας των οικισμών της περιοχής και να διατηρηθεί η ανάπτυξη σε μικρή κλίμακα». Χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή ως προς τα μεγέθη και τα υλικά, επισημαίνει ο κ. Γουλιέλμος. «Τα Ζαγοροχώρια είναι κάπως δωρικά και τραχιά από την άποψη της μορφολογικής εκφοράς τους.

Ολοένα και περισσότερα σπίτια χτίζονται περιμετρικά των παραδοσιακών οικισμών στο Ζαγόρι. Πολλοί υποστηρίζουν ότι έτσι αλλοιώνεται ο χαρακτήρας της περιοχής.

παραδοσιακών κέντρων των οικισμών, όχι μόνο ως προς τον αρχιτεκτονικό τους χαρακτήρα, αλλά και ως προς τη γενική εικόνα τους: τις ταμπέλες, τα τραπέζοκαθίσματα, την πρόσβαση των αυτοκινήτων», λέει ο κ. Γουλιέλμος. «Στην περίπτωση των οικισμών μπορεί να δοθεί περιθώριο, όπου είναι νόμιμο, για οικιστική επέκταση. Τα νέα πράγματα όμως να γίνονται με έλεγχο, ώστε να υπάρχει διάλογος μεταξύ νέου και παλαιού χωρίς να αλλοιώνεται ο οικισμός».

Σημείωση ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Ρητορικό το ερώτημα με το οποίο ξεκινάει το πιο πάνω κείμενο του κ. Γ. Λιάλιου στην «Καθημερινή» της 3/05/08 «αν θα πέσουν τα Ζαγοροχώρια θύματα μιας κακώς εννοούμενης ανάπτυξης...», γιατί τα Ζαγοροχώρια ήδη πέσανε θύματα αυτής της... λεγόμενης ανάπτυξης.

Τούτο το περιοδικό χτυπάει το καμπανάκι εδώ και πολλά χρόνια, αλλά σε όλα μη ακουόντων. Πάντως χαίρομαστε που τελευταία όλο και περισσότεροι –εκτός των τειχών του Ζαγορίου– κάνουν τις ίδιες διαπιστώσεις και «κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου».

Χαίρομαστε αλλά δεν αισιοδοξούμε πως θα έχουν οι φωνές αυτές κάποιο αποτέλεσμα, περιμένοντας και αγωνιώντας κι εμείς για τα χειρότερα.

Ασφαλώς και την ευθύνη για όλα τα παραπάνω δεν την έχουν αυτοί που χτίζουν, αλλά εξ ολοκλήρου η ευθύνη είναι αυτών που εγκρίνουν, νομιμοποιούν και επιδοτούν μάλιστα αυτά τα χτίσματα, δηλαδή η ίδια η πολιτεία. ΑΣ ΠΡΟΣΕΧΑΜΕ!

Σ.Α.

«ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ Νο 2»

Λέμε «και πάλι» γιατί με τον ίδιο τίτλο το περιοδικό μας σε πρωτοσέλιδο του τεύχους Φεβρουαρίου, εξέφραζε καθαρά τις απόψεις της ΙΛΕΖ, συνεπικουρούμενη της παρόμοιας απόφασης του Πολιτιστικού Συλλόγου Ζαγορισιών Ιωαννίνων καθώς και άρθρων συμπατριωτών μας, περί ενός **κι ενιαίου Δήμου ολόκληρου του Ζαγοριού.**

Δημοσιεύουμε απόφαση του Δ.Σ. της «Ένωσης Ζαγορισιών Αθηνών» την 6η Απριλίου 2008, που μας απεστάλη και είναι ταυτοσημή με την απόφαση των περισσότερων φορέων (ΙΛΕΖ-ΠΣΖ) και με προτάσεις που μπορούν στην ώρα τους να συζητηθούν. Λέμε στην ώρα τους, γιατί νομίζουμε πως κάθε συζήτηση σήμερα είναι πρόωρη αφού δεν έχουμε ακόμη το τελικό σχέδιο της μεταρρύθμισης από πλευράς της κυβέρνησης.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Στη Γενική Συνέλευση των μελών μας, που πραγματοποιήθηκε στις 6-4-2008 συζητήθηκε το επικείμενο γεγονός του «Καποδίστρια 2».

Είναι θέμα που βρίσκεται πλέον στην επικαιρότητα. Άρχισαν ήδη να δημοσιεύονται διάφορες απόψεις. Στο τελευταίο μάλιστα φύλλο των «Ζαγορισιακών Νέων» δημοσιεύουμε μερικές, όσες έφθασαν στα γραφεία μέχρι την εκτύπωση του περιοδικού. Δεν σχολιάσαμε τις παραπάνω απόψεις για να μην προκατάλαβουμε τη συζήτηση στη Γ.Σ.

Στην αρχή της συζήτησης του εν λόγω θέματος έγινε αναδρομή στη 10ετή πορεία του πρώτου «Καποδίστρια». Είδαμε ότι είχε θετική και αρνητική προσφορά στον τόπο μας, ακόμη και έτσι που εφαρμόστηκε, έξω και πέρα από την φιλοσοφία του περιοχόμενου του νόμου και μάλιστα με αναγκαστική απόφαση. Εκεί που έχει φθάσει η φθορά των χωριών μας, η οποία επέμβαση της Πολιτείας κάτι θα πρόσφερε. Σίγουρα όμως βοήθησε αρκετά στην ανάπτυξη της περιοχής.

Είχε όμως και τα αρνητικά του που δεν ήταν και λίγα. Βασικό του μειονέκτημα είναι η διοικητική πολυδιάσπαση του Ζαγοριού: τρεις Δήμοι, δύο Κοινότητες και πολλά κομμάτια του προσκολλημένα σε όμορους Δήμους!!! Αποδείχθηκε ότι αυτή η πολυδιόικηση σ' ένα τόπο που πορεύτηκε ενωμένος σε δύσκολα χρόνια και προσέδωσε, δεν μας ωφέλησε. Αντίθετα τείνει να δημιουργήσει διαχωριστικές γραμμές μεταξύ των Ζαγορισιών, λόγω τοπικών μικροσυμφερόντων ή το χειρότερο προσωπικών φιλοδοξιών.

Το Ζαγόρι με τη μοναδική μορφολογική ποικιλία του εδάφους του, με τα πανέμορφα δάση του, τις θαυμάσιες χαράδρες του, τα ποτάμια με τα γάργαρα πεντακάθαρα νερά, προκαλεί την αγάπη των ντόπιων και το θαυμασμό των ξένων, που κατά χιλιάδες το επισκέπτονται. Αυτό το θείο δώρο προς το Ζαγόρι μας το είδαν οι πρόγονοί μας και το εκμεταλλεύτηκαν, έβαλαν και τη δική τους πινελιά, με αποτέλεσμα να έχουμε αυτόν τον θαυμάσιο πίνακα που θα δυσκολεύονταν να τον συνθέσει και ο καλύτερος ζωγράφος.

Αυτόν τον πίνακα, ίσως αγνοώντας τις επιπτώσεις, προτείνουν να διασπούν και να καταστρέψουν οι εραστές των πολλών Δήμων. Το ζήτημα της δυσκολής συγκοινωνίας μεταξύ των διαμερισμάτων του τόπου μας ή και της συγκοινωνίας με την έδρα του Δήμου, όποια θα οριστεί, συζητήθηκε αρκετά στα πλαίσια της Γενικής Συνέλευσης και εκφράστηκαν πολλές απόψεις. Δια-

πιστώθηκε πως το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί στη σημερινή κατάσταση που βρίσκεται το Ζαγόρι ως προς τις εσωτερικές του συγκοινωνίες, αλλά και τις δυνατότητες που θα υπάρξουν με τη δημιουργία ισχυρού Δήμου.

Σήμερα με την ανάπτυξη των συγκοινωνιών, των ΚΕΠ, των ΦΑΞ και τόσων άλλων μέσων, καθιστά τη μετάβασή μας στο Δήμο εντελώς περιττή για τις περισσότερες περιπτώσεις που τον επισκεπτόμαστε σήμερα. Και σήμερα ακόμη παίρνουμε γρηγορότερα ένα πιστοποιητικό από τον κάθε δήμο παρά αν βρισκόμαστε σε διπλανό διαμέρισμα. Απεναντίας ο Δήμος πρέπει να μένει απεριόστος στο επιτελικό του καθήκον. Οι εξειδικευμένες υπηρεσίες ενός ισχυρού, μεγάλου και καλώς οργανωμένου Δήμου θα έχουν την δυνατότητα να εξυπηρετήσουν κάθε δημότη, όπου κι αν βρίσκεται, χωρίς να βαφτίζεται Ανατολικός, Δυτικός, Κεντρικός ή Τυμφαίος.

Ύστερα απ' όσα συζητήθηκαν στη Γενική Συνέλευση, πιστοί στις παραδόσεις μας και στην αγάπη μας προς την ιδιαίτερη πατρίδα μας, **αποφασίζουμε ομόφωνα και**

Ψηφίζουμε

Με την εφαρμογή του «Καποδίστρια 2» να δημιουργηθεί ένας Δήμος στο Ζαγόρι, που να περιλαμβάνει όλα τα χωριά που σήμερα είναι διαμερίσματα των τριών Δήμων και των δύο κοινοτήτων καθώς και των Σιτσαίων που υπάγονται σε όμορο Δήμο, με την ονομασία ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ.

Για την εύρυθμη λειτουργία του νέου Δήμου προτείνουμε:

1. – Να δημιουργηθούν Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ), ώστε να έχουν εύκολη πρόσβαση προς αυτά όλα τα διαμερίσματα του Δήμου.
2. – Να δοθούν ουσιαστικές αρμοδιότητες στα Τοπικά Συμβούλια των διαμερισμάτων, με ανάλογη οικονομική ενείσχυση, ώστε να έχουν τη δυνατότητα για την υλοποίησή των.
3. – Να βελτιωθεί ακόμη περισσότερο το οδικό δίκτυο μέσα στο Δήμο μεταξύ των διαμερισμάτων, με τους όμορους Δήμους και την πρωτεύουσα του Νομού.
4. – Να ιδρυθεί Αστυνομικό τμήμα και Δημοτική Αστυνομία.
5. – Να επανιδρυθεί το Δασαρχείο Ζαγοριού.
6. – Να ιδρυθεί και να λειτουργήσει υπηρεσία καθαριότητας όλων των διαμερισμάτων και των δημοτικών οδών.
7. – Να αποτελέσει βασική μέριμνα του Δήμου ο σεβασμός προς την αρχιτεκτονική μας παράδοση και η ανακατασκευή, σύμφωνα με τη ζαγορισία παράδοση των πυροπαθών χωριών μας.

Δημοσιεύουμε επίσης σχετική πρωτοβουλία ομάδας συμπατριωτών μας, που εξέλεξε και επιτροπή για τον ίδιο σκοπό και όχι θέθαια πρωτοβουλία φορέων, όπως κακώς δημοσιεύτηκε στον τοπικό τύπο, αφού οι υπάρχοντες φορείς του Ζαγοριού είχαν ήδη δημόσια εκφραστεί.

Πιστεύουμε πάντως πως οι όποιες ενέργειες όλων των φορέων όπως και των νυν δημάρχων του Ζαγοριού, θα πρέπει να γίνουν μόνον εφόσον θα έχουμε την τελική απόφαση της κυβέρνησης και με δεδομένη την θούληση των Ζαγορισιών το Ζαγόρι να γίνει ένας και ενιαίος δήμος.

Στο μεταξύ ως αποφύγουμε εσπευσμένες πρωτοβουλίες και ενέργειες που μπορούν να παρεξηγηθούν ως έχουσες προσωπικές επιδιώξεις και σκοπιμότητες που διαιρούν το Ζαγόρι αντί να το ενώνουν.

Επίσης αποφασίστηκε αντίγραφο της παραπάνω απόφασης να αποσταλεί στον κ. Πρόεδρο της Δημοκρατίας, στο Υπουργείο Εσωτερικών, στους βουλευτές του νομού, στον κ. Γ. Γρ. Περιφέρειας Ηπείρου, στον κ. Νομάρχη Ιωαννίνων, στους Δημάρχους και

Κοινοτάρχες του Ζαγοριού, αλλά και στους Προέδρους των τοπικών Συμβουλίων, επίσης να δημοσιευτεί στον τοπικό τύπο των Ιωαννίνων και του Ζαγοριού.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Την αποφασιστικότητά τους να δώσουν όλες τους τις δυνάμεις για να γίνει το όραμα του Κοινού του Ζαγοριού πραγματικότητα με την ίδρυση και λειτουργία Ενιαίου Δήμου ΖΑΓΟΡΙΟΥ, εκφράσανε οι Ζαγοριίοι που συγκεντρώθηκαν στα Γιάννινα την Τετάρτη 16 Απριλίου.

Οι παραβρισκόμενοι αποφάσισαν η συγκέντρωση να αποτελέσει την αρχή και οι παραβρισκόμενοι την μαγιά μιας μεγάλης πρωτοβουλίας όλων των όπου της Ζαγορισιών για να γίνει πράξη ο υπερτίμιος στόχος της ενότητας του Ζαγοριού.

Όλοι συμφώνησαν ότι ενώψει του Καποδίστρια II είναι ευκαιρία για το Ζαγόρι να κάνει πράξη την Ενότητά του μέσα από την θεσμοθέτηση του Δήμου ΖΑΓΟΡΙΟΥ. Δανειστήκαμε το Ζαγόρι από τους προγόνους μας και έχουμε καθήκον να το παραδώσουμε στις επόμενες Ενωμένο, Αναγεννημένο και πιο δυνατό.

Στη σύσκεψη αποφασίστηκε να γίνει κάθε δυνατή προσπάθεια να διευρυνθεί αυτή η προσπάθεια και να αγκαλιάσει το σύνολο των Ζαγορισιών, όλων των φορέων και προ πάντων της σημερινής Αυτοδιοίκησης. Στην κατεύθυνση αυτή συγκροτήθηκε Συντονιστική Γραμματεία, η οποία θα αναλάβει τον συντονισμό όλων των προσπαθειών αποτελούμενη από τους/τις:

Θεόπιστο Γιάννη (Δήμος Κεντρικού Ζαγοριού – Δίλοφο)
Καραγιάννη Σπύρο (δήμος Κεντρικού Ζαγοριού – Βίτσα)
Κουνάβο Δημήτρη (Δήμος Τύμφης – Βρυσχώρι)
Λολίδη Ηλία (Δήμος Ανατολικού Ζαγοριού – Δόλιανη)
Ματσόπουλο Νίκο (Δήμος Κεντρικού Ζαγοριού – Μανασσή)
Μητσιμάρη Βασίλη (Δήμος Τύμφης – Λεπτοκαρυά)
Παπαγεωργίου Θουκυδίδης (Δήμος Τύμφης – Καπέσοβο)
Πέτσιου Αθηνά (Δήμος Ανατολικού Ζαγοριού – Γρεβενίτι)
Σπυριδάκη Σωτήρη (Δήμος Ανατολικού Ζαγοριού – Μακρίνο)

Νέα κονδύλια για τον Φορέα Βόρειας Πίνδου

Δηλώσεις του Υφυπουργού Στ. Καλογιάννη

Εγκρίθηκε από το ΥΠΕΧΩΔΕ διάθεση πίστωσης 500.000 ευρώ ως επιχορήγηση στον Φορέα Διαχείρισης Βόρ. Πίνδου από τις πιστώσεις του έργου «Διαχείριση και Λειτουργία προστατευόμενης περιοχής Εθνικών δρυμών Βίκου-Αώου και Πινδου».

Το έργο, όπως είναι γνωστό, είναι ενταγμένο και χρηματοδοτείται από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον» (ΕΠΠΕΡ) του ΥΠΕΧΩΔΕ με το συνολικό ποσό των 1,22 εκατομμυρίων ευρώ. Μέχρι το τέλος του 2007 είχαν απορροφηθεί από τον Φορέα 395.000 ευρώ. Οι συνολικές πιστώσεις για το 2008 ανέρχονται σε 825.000 ευρώ.

Σε δήλωσή του ο Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ Σταύρος Καλογιάννης ανέφερε ότι η προστασία και ανάδειξη της φυσικής κληρονομιάς της Πίνδου αποτελεί βασική προτεραιότητα για το ΥΠΕΧΩΔΕ «Η λειτουργία των Φορέων Διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών έχει μεγάλη σημασία για την υλοποίηση της ολοκληρωμένης στρατηγικής του ΥΠΕΧΩΔΕ όσον αφορά στο φυσικό περιβάλλον.

Στα τυχόν προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Φορείς το ΥΠΕΧΩΔΕ στέκεται αρωγός, συμβάλλοντας στην επίλυσή τους.

Από την πλευρά τους, οι Φορείς οφείλουν να προβαίνουν σε κάθε απαραίτητη ενέργεια για την εύρυθμη λειτουργία τους και για την αξιοποίηση των κοινοτικών και εθνικών κονδυλίων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία» αναφέρει στις δηλώσεις του ο κ. Καλογιάννης.

Στη γιορτή της μάνας για όλες τις χθεσινές μάνες, που έγινα γιαγιάδες μικρή προσφορά το ποίημα της Θεώνης Κοτίνη

*Η ΜΑΝΑ ΜΟΥ κι οι αδερφές της υπάκουες
με τα χέρια διπλωμένα στην ποδιά
γίνονται σιγά-σιγά γερόντισσες
όπως αυτές που βρίσκεις τώρα πια
μόνο σε κάτι γράμματα παλιά ανορθόγραφα
καλά είμαστε νγιάινουμε και το αυτό επιθυμούμε δι' υμάς
παιδάκι μου
Είναι αυτές οι συμπαθητικές χωριάτισσες
που ξενυχτούν δίπλα σε αρρώστους στο νοσοκομείο
αυτές που νανουρίζουν τα εγγόνια
τα σαββατόβραδα που βγαίνουν όλοι
Όλο και πιο συχνά κοιμούνται με ανοιχτή την τηλεόραση
ελληνικές ταινίες σαπουνόπερες
ό,τι παραμυθεί την αλλαγή που δεν ορίζουν
γι' αυτό απορούν πόσο ο κόσμος χάλασε
πόσο ξενεύτηκε το αίμα
Ακουμπισμένες στην υπομονή
πίνουνε ένα παλιό πολύπαλιό μεράκι
για όσα ο χρόνος δεν γερνά
κι αυτές δεν ξέρουν να τα πουν
μα κάθε βράδυ τα φυγαδεύουνε ψηλά
κρυφά από μας
στο εικονοστάσι.*

Θεώνη Κοτίνη

Πρόταση για εκσυγχρονισμό της εφημερίδας

Η εφημερίδα τούτη ενώνει πολλούς Ζαγορισίους εντός και εκτός Ελλάδας. Προσωπικά έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη μου. Ελπίζω και άλλοι της γενιάς μου να μοιράζονται τα ίδια αισθήματα μ' εμένα. Πρέπει, όμως, να γίνει κάλεσμα στη γενιά μου και έτσι ναεκφράζουν τις απόψεις και τις ανησυχίες του για το Ζαγόρι πολλοί νέοι του τόπου μας.

Γι' αυτό προτείνω «καθίερωση στηλών», οι οποίες θ' αφορούν, θ' απευθύνονται και πολλές φορές θα γράφονται από νέους, π.χ. στήλη

για τ' αθλητικά δρώμενα του Ζαγοριού τους καλοκαιρινούς μήνες, στήλη για κάλυψη ορειβατικών κι άλλων εκδρομών, στήλη για τις πολιτιστικές εκδηλώσεις κλπ. Ιδέες και προτάσεις μπορούν να υπάρχουν πολλές και καλό θα ήταν να γίνει συζήτηση για την πρότασή μου, που έχε ως προσδοκία «την επιβίωση» της εφημερίδας για πολλές δεκαετίες, αλλά και την στροφή των νέων σ' αυτή και στα θέματα του Ζαγοριού.

Μιχάλης Κων. Ντιναλέξης
Μαθητής-Βρυξέλλες

Ανακοίνωση

Η Νεοδιορισθείσα Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Κήπων, αποτελούμενη από τον Πρόεδρό αυτής Αιδεσιμότατο, Πατέρα Ευάγγελο Μπάρκα και τους 1) Δημ. Δέρβα, αντιπρόεδρο, 2) Μιχάλη Βλάχο, ταμία και μέλη της Ευάγγελο Σαΐνη και Μενέλαο Μακρή, παρακαλούν τους απανταχού Κηπαίους και φίλους να συνδράμουν στην ανακατασκευή του οστεοφυλακείου του Ναού. Η παράκληση για την οικονομική συνδρομή είναι άμεση διότι το οστεοφυλάκειο χρήζει της άμεσου ανακατασκευής.

Ευχαριστούμε εκ των προτέρων

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή

“Απόπασκα”

Ελένης Οικονομίδου – Δούβλη

Για πότε ήρθε και πέρασε η Πασκαλιά ούτε καταλάβαμε!

Είναι τάχα η προσδοκία που μεγαλώνει και λαμπρύνει τη μέρα, είναι οι ετοιμασίες που αναστατώνουν τα σπίτια και τα κάνει να μοσκοβολούν;

Είναι αυτή η κρυφή, η μυστική όσο κι ανομολόγητη επιθυμία να ζήσουμε και φέτος με τα παιδιά μας το Ελληνικό Πάσχα, την πατροπαράδοτη μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης, που έφερνε πάντα πίσω τους ξενιτεμένους, που άνοιγε τα σπίτια και τις καρδιές, που έσμιγε ανδρόγυνα και παιδιά με γονιούς' μια αλυσίδα από απαντοχή για ξεχωριστές χαρούμενες οικογενειακές στιγμές, σε παλιά πατρικά σπίτια, με γνωστούς γειτόνους μεγάλωμένους μαζί μας.

Εφήμερη χαρά, τόση όση και της «Πασκαλιάς τ' αυγά».

Κι όμως ήρθε και πέταξε τόσο γρήγορα, σαν το πουλί, και πάλι ανικανοποίητοι μείναμε!...

Ανθρώπινη αδυναμία η μοίρα... Στο Ζαγόρι τα χωριά μας γέμισαν «βούλιαξαν» κυριολεκτικά από ξένους, φίλους του τόπου μας. Γεμάτοι οι ξενώνες, τα εστιατόρια, τα καφενεία, γι' αυτό μεγάλη κι η ευθύνη μας.

Αυτούς τους ξένους, τους φίλους μας, πρέπει να τους ευχαριστήσουμε και προπαντός να μην τους «γδάρουμε». Τεράστιο το θέμα του τουρισμού στο Ζαγόρι. Γεμάτες επιτέλους κι οι εκκλησίες. Τέτοιες μέρες μόνο γεμίζουν κι αυτές. Ολοχρονίς ο δυσέυρετος παπάς κι ο ψάλτης και μετρημένοι οι πιστοί.

Περίσσια η κατάνυξη, αν βοηθούσε κι ο καιρός που ήταν ενάντιος, κι αν δεν έρχονταν και κείνα τα ξενόφερτα έθιμα των φωτοβολιδών και των κροτίδων που τόσο μολύνουν την ιερότητα της στιγμής...

Επιτάφιοι απλοστολισμένοι με περισσότερη καρδιά και λιγότερο «στυλ», κι οι χωριάνοι να ψάχνουν με το βλέμμα ανάμεσα στους τουρίστες να βρουν γνωστό να ευχηθούν...

Χριστός Ανέστη για όλους!

Οι πολιτιστικοί σύλλογοι των χωριών μας προσπάθησαν κι εφέτος ν' ανταμώσουν και να διασκεδάσουν τους χωριανούς.

Ο Πολιτιστικός σύλλογος Άνω Πεδινών, μια και τη δεύτερη μέρα λειτουργήσε το ξεκλήσι του Αη Γιώργη, οργάνωσε γλέντι στο μεσοχώρι του χωριού την τρίτη μέρα. Στρώθηκε τραπέζι με ψητό και κρασί που ευχαρίστησε τους χωριανούς και η ζυγιά στη μέση γρήγορα έφερε το κέφι. Χόρεψαν όλοι με την ψυχή τους και χάρηκαν

ακόμη κι οι περαστικοί όσο το επέτρεψε ο άστατος καιρός.

Την Πρωτομαγιά διάλεξαν οι Τσερβαριώτες για το δικό τους αντάμωμα. Όπως παλιά στον Άη Θανάση μέσα στις πρασινάδες «έπιασαν το Μή».

Ο πολιτιστικός σύλλογος του χωριού, φρόντισε για το αρνί και το κρασί και το κασετόφωνο έκανε τη δουλειά του, σε μια ωραία ατμόσφαιρα.

Την Κυριακή του Θωμά οι Ασπραγγελιώτες γιόρτασαν τον δικό τους Αη Θανάση στη διακλάδωση του χωριού.

Πολλοί, πάρα πολλοί οι προσκυνητές, χωριανοί και κοντοχωριανοί σ' ένα από τα τελευταία πασκαλικά ανταμώματα των χωριών μας.

Με περίσσια κατάνυξη, όπως κάθε χρόνο η γιορτή της Ζωοδόχου Πηγής στο μοναδικής ομορφιάς μοναστήρι της Σπηλιώτισας στην Αρίστη.

Σ' ένα πανέμορφο τοπίο, σκαρφαλωμένο στα βράχια δροσίζεται απ' τα νερά του πεντακάθαρα Βοϊδομάτη.

Είνα το μεγαλύτερο Πασκαλικάτο αντάμωμα της περιοχής αφού όλα τα γύρω χωριά έρχονται ν' ανάψουν ένα κερί.

Αλλά και τα δικά μας χωριά τα Τσερβαροσουδένα δεν παραλείπουν το προσκύνημα στη χάρη της. Είναι άλλωστε μια καλή ευκαιρία να αμείψουν με φίλους αυτής της περιοχής.

Μαζί με τα Πασκαλόγιορτα σκόλασαν κι αυτές οι ευκαιρίες κι ο τόπος ξαναγύρισε στην ερμηιά και τη μοναξιά κατεργώντας το καλοκαίρι να ματανταμώσει, να ματαγιορτάσει και να ματαχαρεί.

Η μοίρα του τόπου...

Υπομονή, θα περάσει ο καιρός... Και του χρόνου νάμαστε όλοι «στον μέτρο».

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΗΝ

«ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΥ»

Στις εκλογές της Ένωσης Αποδήμων Ελαφοτόπου, που διεξήχθησαν την Κυριακή 13 Απριλίου, προέκυψε σε σώμα την Τρίτη 15 Απριλίου το παρακάτω Δ.Σ.:

Πρόεδρος: Αλεξάνδρα Χρόνη-Δρακοπούλου, Γ. Γραμματέας: Ηρακλής Τζόκας, Αντιπρόεδρος: Νικόλαος Βλαστός, Ειδικός Γραμματέας: Παύλος Εμμανουήλ, Ταμίας: Γιολάντα Γκογιάννου, Έφορος Δημοσίων Σχέσεων: Δημήτριος Λιόγκας, Μέλος: Τριαντάφυλλος Πριμηκύρης

Μάγεψε η παράσταση «Μάγια μώχεις καμωμένα» του Συνδέσμου Ζαγορισίων

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ζαγορισίων, έδωσε για μια ακόμη χρονιά το «παρών» στα πολιτιστικά δρώμενα της πόλης μας, παρουσιάζοντας στην αίθουσα Βασ. Πυρσινέλλα του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Ιωαννιτών στις 13 Απριλίου 2008 την θεατροχορευτική παράστασή του «Μάγια Μώχεις καμωμένα».

Όπως υποσχέθηκα με τον τίτλο, η παράσταση, μάγεψε το κοινό που από νωρίς ήρθε για να «καταλάβει» κυριολεκτικά την αίθουσα, η οποία πλέον δεν είναι αρκετή για να χωρέσει το μέγεθος αυτού του είδους των παραστάσεων.

Το κοινό μαγεύτηκε από τη μεταφυσική προσέγγιση του ανθρωπομορφισμού, του θανά-

του, του παραμυθιού, των ονείρων και της βασκανίας, μέσα από τις αφηγήσεις του Πολύβιου Καρρά και της Νίκης Ζούκη, από τα τραγούδια με τις υπέροχες φωνές του Παναγιώτη Λάλεζα και του Γιάννη Παπακώστα και από τους χορούς των διαφόρων τμημάτων του Συνδέσμου Ζαγορισίων.

Με την εκπληκτική συνοδεία των μουσικών, Αλεξ. Αρκαδόπουλου, Γρηγόρη Καψάλη και Γιώργου Μπέλλου στο κλαρίνο, Πάνου Δημητρακόπουλου στο κανονάκι, Κώστα Καραπάνου στο βιολί, Φώτη Παπαζήκου στο λαούτο, Τάσου Ντάφλου στα κρουστά και Σαράντη Δράμαλη στην τρομπέτα, οι χορευτές και οι τραγουδιστές μας ταξίδεψαν στην Δυτική Θράκη, την

Προποντία, τη Μακεδονία, το Ανατολικό Αιγαίο, την Ήπειρο και φυσικά το Ζαγόρι.

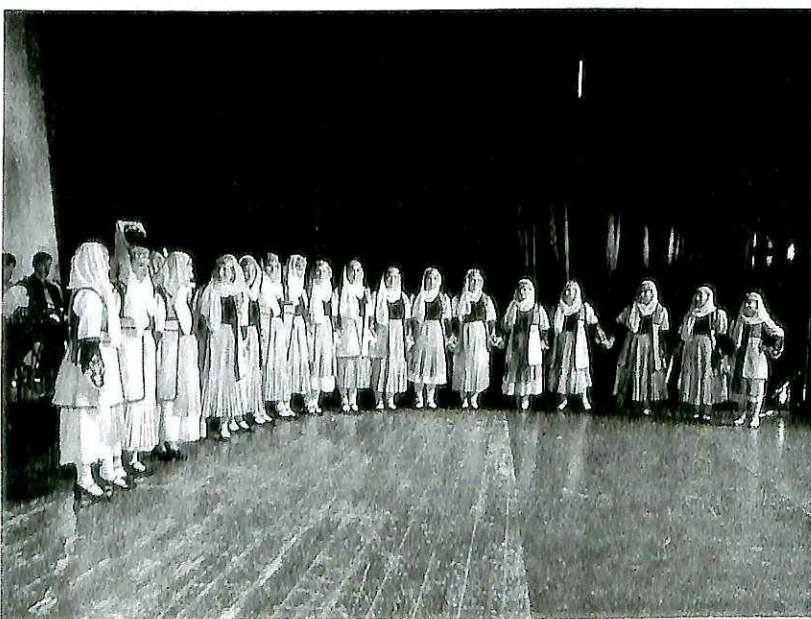
Μας μάγεψαν, μας καθήλωσαν, μας κανάκεψαν με παραμύθια, μας μίλησαν στη γλώσσα την παλιά, την τόπια, την απλή, τη λαϊκή του απομονωμένου αυτού τόπου, του Ζαγοριού και τέλος μας ξεμάτισαν με αναφορά στη βασκανία που διώχνει τα μάγια κατά τη λαϊκή και θρησκευτική μας παράδοση.

Αξίζουν συγχαρητήρια στον Πολιτιστικό Σύνδεσμο Ζαγορισίων με την ξεχωριστή, τη μεγαλειώδη αυτή παράσταση που το είδος, το ύφος και η δυναμική της ξέφυγαν από τα στενά τοπικά πλαίσια και την ανέδειξαν ως μία παράστασ αξία να εκπροσωπήσει την

Ελλάδα ακόμη και σε διεθνές επίπεδο.

Συγχαρητήρια σε όλους τους συντελεστές, που με αυτό το έργο ανεβάζουν το πολιτιστικό επίπεδο της περιοχής μας, αναδεικνύουν την προσφορά της Ηπειρωτών στον πολιτισμό, διδάσκουν το ήθος, τη σεμνότητα και τη λαϊκή παράδοση και προτρέπουν μαγεύοντας με το μεράκι και την αγάπη τους, τους νέους, να γίνουν συνεχιστές αυτών των προσπαθειών, ώστε να μη χαθεί τίποτε από τις ρίζες και την παράδοσή μας.

Φιλικά
Ελένη Κεφαλίδου - Θεμελή
«ΝΕΟΙ ΑΓΩΝΕΣ»
Μ. ΤΡΙΤΗ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2008

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Από την εκδήλωση του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισίων

Και φέτος ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ζαγορισίων, πήρε άριστα στην ετήσια εμφάνιση – εκδήλωσή του, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών στις 13 τρ. μηνός με τον πρωτότυπο αλλά γεμάτο νόημα τίτλο «... Μάγια μώχεις καμωμένα...».

Τούτο επιβεβαιώνεται και από το ότι η αίθουσα είχε γεμίσει κόσμο δυο ώρες πριν αρχίσει και ότι πολλοί είχαν την υπομονή να παρακολουθήσουν όρθιοι επί ώρες ολόκληρο το πρόγραμμα.

Όλα ήσαν τέλεια και άψογα από την εισηγήτρια της Ζαγορίας αρχόντισσας-συγγραφέως Ελένης Οικονομίδου Δούβλη, τα μεστά σε βαθειά νοήματα μεταφυσικής και λαϊκής αντίληψης τραγουδιού και χορού της Νίκης Ζούκης, τις υπέροχες αφηγήσεις της ίδιας και του Πολύβιου Καρρά (αφανή μεν, ασταμάτητα δραστήριου δε), την ανεπαύλητη του όλου προγράμματος και του χορού Γιάννη Τριφύλη, την επιτυχημένη γραφιστική επιμέλεια της Δήμητρας Καλέσιου, που έφερε σε δύσκολη θέση τον θεατή, που ήθελε ταυτόχρονα να παρακολουθεί τα δρώμενα άλλοτε στις παρουσιαζόμενες κάθε φορά εικόνες και των προσώπων της σκηνής, τους πρώτους στην τέχνη και το τραγούδι μουσικούς:

Κλαρίνο: Αλέξανδρος Αρκαδόπουλος, Γρηγόρης Καψάλης, Γιώργος Μπέλλος,

Κανονάκι: Πάνος Δημητρακόπουλος,

Βιολί: Κώστας Καραπάνος,

Καβάλ: Γιώργος Μπέλλος, Αλέξανδρος Αρκαδόπουλος,

Λαούτο: Φώτης Παπαζήκος, Κρουστά: Τάσος Ντάφλος, Τρομπέτα: Σαράντης Δράμαλης, Τραγούδι: Παναγιώτης Λάλεζας, Γιάννης Παπακώστας.

»Κι φουρτούνα μας, να μην αστουχήσουμι τ' κυρά μάννα (Άννα Βαρζώκα-Ντιναλέξη), μι τα παραμύθι τ'ς κι του θεάτρου.

Ποιος ν' ακούει, ύστια σκιάζουμι μη μ' κάν' μαϊά. Αυτή ξέρ' πουλά. Όλ' τ'ν ώρα σακουμάζωνει ικεί στ' γουινιά π' κάθονταν κι τάχα μαγειρίζει κι τάχα έπλικει. Κι κάποια στιγμή τα ξιφούνει όλα. Μας «καράφλασι» π' λεν' τώρα. Αυτή είνι σουστή θεατρίνα. Τόσουν κινό πού ήταν κρυμμέν'η»;

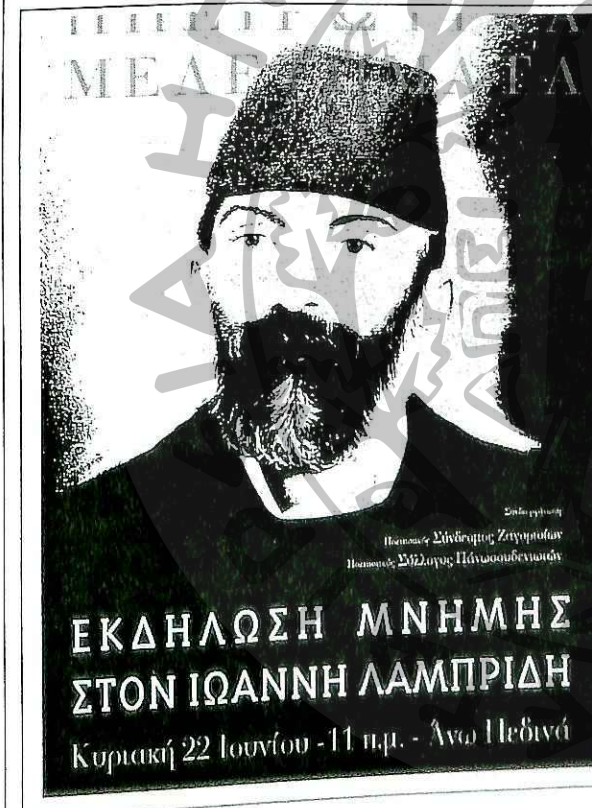
Τους χορευτές και τις χορεύτριες με τις πολύ προσεγμένες στολές τους (μαζί τους βραβεύονται και οι τεχνίτες ραδιάδες-ράφτριες), δεν το συζητούμε. Αφγοί στο ρυθμό, την κίνηση, την εμφάνιση των δημοτικών τραγουδιών μας.

Αλλά και τα κούτσ'κα έκλειψαν την παράσταση. Μας γέμισαν χαρά κι ελπίδα, και μας έκαναν να πιστέψουμε ότι το Ζαγόρι με τον πολιτισμό του, δεν πρόκειται ποτέ να χαθεί. Θερμά συγχαρητήρια σε όλους όσους αθόρυβα και ανώνυμα και μ' οποιοδήποτε τρόπο συνέβαλαν στην τόσο ωραία αυτή εκδήλωση.

Ιδιαίτερα συγχαίρω και τους χορηγούς, γιατί με την προσφορά τους δείχνουν ότι αναγνωρίζουν την επιτυχημένη δραστηριότητα του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισίων.

... Ιμείς οι θεατές Ζαγορίσιοι κι οι φίλ' μας, μη μπορώντας άλλοι τύπουτα να κάνουμε για τι σας, παρακαλούμι το Θό να σας έχ' καλά κι σας κι μας, για να ματααναμώσουμι γλήγουρα ιδώ στα Γιάννινα, να σας ιδούμι, να σας ακούσουμι κι να σας καμαρώσουμι. Έχιτι γεια!

Ιωάννης Γ. Πασιγιάννου

Εκδηλώσεις Καλοκαιριού Συνδέσμου Ζαγορισίων

22 Ιουνίου 2008 – Άνω Πεδινά.

Εκδήλωση Μνήμης στον Ιωάννη Λαμπρίδη, σε συνδιοργάνωση με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Πανωσουδενιωτών.

30 Ιουνίου 2008 – Ιωάννινα.

Παρουσίαση CD με την κομπανία του Κούλη.

9 Αυγούστου 2008 – Υπαίθριο Θέατρο Μονοδενδρίου.

Συναυλία με τους «ΤΑΚΙΜ» σε συνδιοργάνωση με το Ριζαίο Ιδρυμα.

10 Αυγούστου 2008 – Γρεβενίτι.

Εκδήλωση με μουσική, χορό και... Καραγκιόζη, με τίτλο «Μέσα απ' το Μπερντέ» σε συνδιοργάνωση με το Δήμο Ανατολικού Ζαγοριού.

Βασίλης Δούβλης. Δεν επιστρέφεις ποτέ

Ένα σκάνδαλο,
μισά αλήθεια,
μισά υπερβολές
ή και φαντασίες.
Μια ιστορία από
το ξεχασμένο παρελθόν,
που συναντάει
το ζωντανό παρόν
της ελληνικής επαρχίας.
Μια ταινία εκτός έδρας.
Ο Βασίλης Δούβλης
γυρνάει στο πατρικό του
για να κάνει την πρώτη του
ταινία μεγάλου μήκους
με τη συμπαράσταση
των δικών του ανθρώπων.
Η επιστροφή, βραβευμένη
από τη FIPRESCI,
έχει την αγωνία
και την τρυφεράδα
του τόπου του.

από τη Φανή Ζιώζια

Το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα όταν είδα την ταινία σας, είναι ότι η «επιστροφή» πονάει...

... και τελικά, δεν υπάρχει. Πάντα αφήνεις αφήνεις ανοιχτούς λογαριασμούς πίσω... κάποιες αναμνήσεις... ακόμα και παιδιά. Αυτό ακριβώς συμβαίνει στον Ηλία, τον ένα απ' τους τρεις κεντρικούς ήρωες της ταινίας: επιστρέφει μ' όλο τον ενθουσιασμό, αλλά και την αλαζονεία, του γκασταρμπάιτερ που έφυγε φτωχός, αλλά γυρίζει αφεντικό πια, στον τόπο του. Μόνο που αυτός ο τόπος δεν είναι πια ο ίδιος, κι ο Ηλίας γρήγορα αρχίζει να νιώθει και πάλο ξένος – αυτή τη φορά, στην ίδια του την πατρίδα. Κι αυτό, τον πονάει πιο πολύ. Οι ντόπιοι τον αντιμετωπίζουν εχθρικά, η κόρη του κι ο γαμπρός του γυρίζουν στη Γερμανία, καθώς η Ελλάδα δεν είναι γι' αυτούς παρά τόπος διακοπών, ενώ η Ελένη, η νεότερη κι ακόμα όμορφη γυναίκα του, ασφυκτιά. Ωστόσο, ο Ηλίας αρνείται ν' αποδεχθεί την πραγματικότητα, αδιαφορώντας για τις ανάγκες και τις επιθυμίες των άλλων... Έτσι, αναπόφευκτα, έρχεται σε σύγκρουση μαζί τους. Στην πραγματικότητα, ο Ηλίας δεν καταφέρνει να επιστρέψει ποτέ, γιατί απλούστατα, αυτή η Ελλάδα που έχει στο μυαλό του, δεν υπάρχει πια.

Στην τανία σας, κανένας απ' τους ήρωες δεν είναι αθώος. Αυτό κάνει την απιστία ή την προδοσία πιο εύκολη, πιο ανθρώπινη;

Θα προτιμούσα να μη χρησιμοποιήσω αυτούς τους όρους, που μου φαίνονται κ' άπως σηματοίκοι για να περιγράψουν αυτό που συμβαίνει στην ταινία, για να ορίσουν τις πράξεις των τριών βασικών ηρώων, ακριβώς επειδή, όπως είπατε, κανένας τους δεν είναι αθώος, αλλά δεν είναι και ένοχος... Και οι τρεις είναι συγχρόνως θύτες και θύματα. Η ταινία δεν ηθικολογεί, αλλά προσπαθεί να κατανοήσει τους τρεις βασικούς ήρωες, να ρίξει φως στις πράξεις τους. Και οι τρεις τους, ο καθένας με διαφορετικό τρόπο, χαρακτηρίζονται απ' την αίσθηση του επείγοντος. Αισθάνονται ανικανοποίητοι, εγκλωβισμένοι, ξένοι, αποκλεισμένοι απ' τη ζωή που θα 'θελαν να ζήσουν... Νιώθουν ότι η ζωή είναι αλλού, και θέλουν, επιτέλους, να τη ζήσουν.

Η έκθεση της ιστορίας σε κάνει

να θέλεις να ξανακλείσεις τα σύνορα ή την καρδιά (ό,τι άφησες να μπει, σε πρόδωσε). Είναι κι αυτό αναπόφευκτο;

Με κανένα τρόπο... Δεν είναι αναπόφευκτο, αλλά ούτε ζητούμενο. Αυτή, εξ άλλου, είναι μια ανάγνωση της ταινίας που αντιστοιχεί, κυρίως, στην οπτική του Ηλία. Η ταινία, όμως, βασίζεται ισότιμα και στις οπτικές των δύο άλλων προσώπων, που είναι εντελώς διαφορετικές.... Στην ταινία δεν υπάρχουν θετικοί και αρνητικοί ήρωες' μόνο τραγικά πρόσωπα, που κυνηγούν ένα όνειρο το οποίο τους υπερβαίνει... πρόσωπα που ασφυκτιούν κι αναζητούν έναν τρόπο ν' αναπνεύσουν, να ζήσουν... Το ζητούμενο γι' αυτούς είναι η ελευθερία, οι ανοιχτοί ορίζοντες... Αυτό υποδηλώνει άλλωστε, και το φινάλε της ταινίας, όπου εναλλάσσονται η αρχική σεκάνς. Η ταινία κλείνει ακριβώς όπως αρχίζει: με μια αναχώρηση... Η περιπέτεια ξαναρχίζει, κι αυτό είναι το πραγματικά αναπόφευκτο... Οι άνθρωποι, πάντα θ' αναζητούν μια καλύτερη ζωή, πάντα θα ονειρεύονται, πάντα θα φεύγουν... Η ζωή, πάντα θα 'ναι αλλού... Χθες ήμαστε εμείς, σήμερα είναι οι άλλοι, καθώς η Ελλάδα από χώρα μετανάστευσης έχει μεταβληθεί σε χώρα υποδοχής μεταναστών. Αύριο, ποιος ξέρει...

Τι σημαίνει να κάνεις μια ταινία «στο σπίτι σου»; Αισθάνεσαι πιο πολύ το βάρος της ευθύνης ή τη σιγουριά της αγάπης; Επί της ουσίας, σας βοήθησαν;

Η αλήθεια είναι ότι η ευθύνη ήταν μεγάλη: μερικές φορές, το βάρος έμοιαζε δυσβάτακτο. Η ται-

νία έγινε κάτω από δύσκολες συνθήκες, με λίγα μέσα, και το ρίσκο ήταν μεγάλο. Δεν ήθελα να διαψεύσω τις προσδοκίες και την εμπιστοσύνη αυτών των ανθρώπων που με ανιδιοτέλεια ήταν πρόθυμοι να βοηθήσουν, αλλά, συγχρόνως, έπρεπε να πάρω και μια απόσταση απ' αυτούς, για ν' αποφύγω τον κίνδυνο της γραφικότητας και του φολκλόρ. Ήθελα να κάνω μια ταινία αληθινή και σύγχρονη, χωρίς φτιασιδία. Αυτό ήταν για μένα πρόκληση... Από την άλλη, η πολύ μεγάλη οικειότητα που ένιωθα με το χώρο και τους ανθρώπους, στις δύσκολες στιγμές ήταν πολύτιμη, καθώς με βοήθουσε να βρίσκω λύσεις εκεί όπου τα πράγματα φαίνονταν αδιέξοδα. Άλλωστε, σ' αυτές ακριβώς τις δύσκολες στιγμές, που δεν ήταν λίγες, η βοήθεια των κατοίκων της περιοχής ήταν πραγματικά καθοριστική. Αν κατάφερα να ολοκληρώσω την ταινία, σ' ένα μεγάλο βαθμό το οφείλω σ' αυτούς.

Σενάριο, Σκηνοθεσία: Βασίλης Δούβλης. **Διεύθυνση Φωτογραφίας:** Κωστής Γκίκας. **Σκηνικά-Κοστούμια:** Ιουλία Σταυρίδου. **Ήχος:** Σπύρος Δρόσος. **Μοντάζ:** Ιωάννα Σπηλιοπούλου. **Εκτέλεση Παραγωγής:** Γιώργος Κυριάκος. **Παραγωγός:** Κώστας Λαμπρόπουλος. **Παίζουν:** Μαρία Σκουλά, Άρτο Απαρτιάν, Αρτούρ Λούζι, Ελισάβετ Ναζλίδου, Χρήστος Νομικός.

Η ταινία έχει αποσπάσει το βραβείο FIPRESCI στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 2007.

Στις αίθουσες 3 Απριλίου.

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ Β. ΔΟΥΒΛΗ ΣΤΟ ΚΑΡΛΟΒΙ-ΒΑΡΙ

«Την Επιστροφή» του Βασίλη Δούβλη επέλεξαν οι συντάκτες του Variety για το φεστιβάλ του Κάρλοβι-Βάρι.

Στο τμήμα Variety Critics Cholco του Φεστιβάλ Κάρλοβι Βάρι που θα πραγματοποιηθεί από τις 4 ως τις 12 Ιουλίου. Θα προβληθεί η ταινία «Επιστροφή» του Βασίλη Δούβλη. Το Variety Critics Cholco είναι ένα παράλληλο τμήμα του Φεστιβάλ που την επιμέλεια του προγράμματος έχει η συντακτική ομάδα του κορυφαίου κινηματογραφικού περιοδικού Variety. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει 10 ταινίες από χώρε της Ευρώπης παραγωγής της τελευταίας χρονιάς.

Υπενθυμίζουμε ότι η Επιστροφή έχει αποσπάσει και το βραβείο FIPRESCI στο περασμένο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Στα Γιάννινα η ταινία θα προβληθεί στην αίθουσα ODEON από τις 22 Μαΐου τ.ε.

Χορεύοντας στο Ζαγόρι

Στην ασπίδα του Αχιλλέα (Ομήρου Ιλιάδα, Ραψωδία Σ, στίχοι 592-593) περιγράφεται ένας χορός αγοριών και κοριτσιών («Αγόρια εκεί, πολύπροιες παρθένες εχόρευαν κι εγύριζαν χεροπιαστοί...»). Επίσης στο Αρχαιολογικό Μουσείου του Ηρακλείου υπάρχει ένα άγαλμα που παριστάνει ένα σύμπλεγμα χορευτών που χορεύουν κυκλικά πιασμένοι από τους ώμους. Ο χορός, λοιπόν, είναι τόσο παλιός όσο και ο άνθρωπος. Εμφανίζεται σε όλες τις ανθρώπινες κοινωνίες. Και είναι μια από τις κινητικές δραστηριότητες που ο άνθρωπος δίνεται ολοκληρωτικά: σωματικά, ψυχικά και πνευματικά. Άλλωστε, όπως λένε πολλοί μουσικοί χαρακτηριστικά: πρώτα χορεύει η καρδιά και μετά τα πόδια...

Ο Ελληνικός παραδοσιακός χορός προάγει τη συνεργασία μεταξύ των ατόμων, αλλά ταυτόχρονα σέβεται και το άτομο – μονάδα με τις φιγούρες των πρώτο-χορευτών και τους ατομικούς χορούς. Η Ελλάδα έχει πολλούς τοπικούς χορούς και λίγους πανελλήνιους. Αυτό οφείλεται στην πολυμορφία του εδάφους της που είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ή την υιοθέτηση διαφορετικών χορών σε κάθε γεωγραφική περιοχή.

Το Ζαγόρι έχει πλούσια πολιτιστική και μουσική παράδοση, με πολύ ωραίους χορούς και τραγούδια. Βέβαια δεν χορεύονται όλα τα είδη των τραγουδιών. Τα τραγούδια «της τάβλας» (επιτραπέζια τραγούδια), τα Μοιρολόγια και κάποια τραγούδια του Γάμου δε χορεύονται. Τα τραγούδια που χορεύονται έχουν συνήθως ως θέμα τους τον έρωτα ή την ξενιτιά. Χόρευαν στους γάμους και στα πανηγύρια που γινόταν στα χωριά με αφορμή κάποια θρησκευτική γιορτή. Πανηγύρια γίνονται και σήμερα στο Ζαγόρι και ευτυχώς διατηρούν αρκετά τον παραδοσιακό τους χαρακτήρα. Οι πιο συνηθισμένοι χοροί είναι: ο Ζαγορίσιος (ονομάστηκε έτσι επειδή χορεύεται στο Ζαγόρι), η Φράσια, το Πάπυγκο, οι Κλέφτες, ο Τσάμικος, ο Πωγωνίσκος, ο χορός στα τρία,

η Μπαζαρκάνα, ο Φεσοδερβέναντας, ο Συγκαθιστός. Γυναίκες και άντρες χορεύουν στον ίδιο κύκλο και πιάνονται ανακατεμένοι μεταξύ τους. Βέβαια τα παλιότερα χρόνια υπήρχε κάποια ιεραρχία στο χορό και δεν πιανόταν τόσο ελεύθερα άντρες και γυναίκες μαζί. Πολλές φορές χρησιμοποιούσαν και μαντήλι, για να πιαστούν μεταξύ τους. Κυριαρχεί η μεσαία λαβή, δηλαδή αυτή που πιάνονται οι χορευτές από τις παλάμες με λυγισμένους τους αγκώνες. Στο Ζαγόρι δεν υπήρχαν χοροί που χορεύονταν σε ζευγάρια, αντίθετα από τα νησιά που πολλοί χοροί είναι ζευγαρωτοί. Αυτό οφείλεται πιθανώς στο ότι η Ζαγορία κοινωνία ήταν πιο κλειστή και συντηρητική από τη νησιώτικη. Οι χοροί γενικά είναι πιο στρωτοί, πιο αργοί και ο ρυθμός τους πιο βαρύς, όπως στατικά είναι τα βουνά που περιβάλλουν το Ζαγόρι, αντίθετα από τους νησιώτικους χορούς που είναι πιο ανάλαφροι, γρήγοροι και χοροπηδηχτοί και μιμούνται τον κυματισμό της θάλασσας. Πατάει συνήθως ολόκληρο το πόδι, ενώ στα νησιά πατάει κυρίως η μύτη του ποδιού. Τις φιγούρες εκτελεί κυρίως ο πρωτο-χορευτής, ενώ σε άλλες περιοχές της Ελλάδας, στη Θράκη για παράδειγμα, τις φιγούρες εκτελεί ολόκληρη η ομάδα που χορεύει. Ο πρωτο-χορευτής είναι και ο τραγουδιστής, δίνει δηλαδή όσα χρήματα έχει ευχαρίστηση για να χορέψει. Τον «κρατάνει» η ομάδα που χορεύει, που πολλές φορές «κερνάνε» και αυτοί την ορχήστρα. Αν οι μουσικοί παίζουν καλά μεραίνουν τους χορευτές και κλώνουν πολλά λεφτά. Η τους ρίχνουν πολλά λεφτά. Η παραδοσιακή ορχήστρα αποτελούνταν συνήθως από το κλαρίνο, τον σκόλο, το λαούτο, το ντέφι και το βιολί, το λαούτο, το ντέφι και τον τραγουδιστή. Γυναίκες τραγουδίστριες στις παλιές ορχήστρες δεν υπήρχαν. Βέβαια τα τελευταία χρόνια τραγουδάνε και γυναίκες και στις ορχήστρες

και άλλα μουσικά όργανα, όπως αρμόνιο, αλλά όλα αυτά είναι ξένα προς την παραδοσιακή Ζαγορίσια μουσική παράδοση, ενώ θα πρέπει να προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε τον παραδοσιακό χαρακτήρα των πανηγυριών μας. Παλιότερα τα πανηγύρια ήταν ημερήσια, άρχιζαν μετά την λειτουργία της εκκλησίας που γιόρταζε, γιατί δεν υπήρχε τεχνητός φωτισμός για να γίνουν βράδυ. Τώρα βέβαια γίνονται κυρίως τα βράδια του καλοκαιριού, στην πλατεία του χωριού με την ορχήστρα στη μέση. Και νομίζω ότι είναι ασύγκριτη εμπειρία να χορεύει κανείς στους ήχους του κλαρίνου κάτω από τον έναστρο ουρανό, με θέα τα βουνά και την πέτρα. Τα τραγούδια που συνοδεύουν τους χορούς είναι εμπνευσμένα κυρίως από τον έρωτα και την ξενιτιά, θέματα που ανέκαθεν απασχολούσαν τους Ζαγορίσιους. Ο στίχος τους είναι λιτός, αλλά ταυτόχρονα πολύ περιεκτικός και λυρικός. Νομίζω ότι δεν υπάρχει στίχος που να εκφράζει πιο παραστατικό τον καημό της ξενιτιάς από το: «Παρηγοριά έχει ο θάνατος και λησμοσύνη ο Χάρος, μα ο ζωντανός ξεχωριστός παρηγοριά δεν έχει...».

Δυστυχώς πολλοί νεότεροι «σνομπάρουν» την παραδοσιακή μας μουσική και την θεωρούν αναχρονιστική, αλλά νομίζω ότι η πρόοδος και η εξέλιξη του ανθρώπου φαίνεται στον τρόπο σκέψης και στη συμπεριφορά του και όχι στη μουσική που ακούει. Αντίθετα θα πρέπει να διατηρήσουμε την Παράδοση και τα έθιμά μας, γιατί αποτελούν αναπόσπαστο στοιχείο του πολιτισμού μας και της εθνικής μας ταυτότητας. Νιώθω περισσότερο περήφανη φορώντας μια παραδοσιακή στολή, οποιασδήποτε περιοχής, παρά φορώντας το πιο ακριβό φόρεμα. Και δεν υπάρχει στην Ελλάδα άσχημη παραδοσιακή στολή, όλες είναι πανέμορφες και πολύ ιδιαίτερες. Ας είμαστε, λοιπόν, όλοι μας περήφανοι που καταγόμαστε από την Ελλάδα και ειδικά από το Ζαγόρι!

ΤΖΑΜΠΟΥΡΑ ΧΑΡΑ

Φρίξου Τζιόβα
ΚΥΡΑ-ΠΟΛΥΞΕΝΗ
Η ΟΣΙΑ

εκδ. Ιεράς Μονής Ελεούσης
Νήσου, Ιωάννινα 2007, σσ. 80

Πρόκειται για το 22ο, κομψότατο και τυπογραφικά καθαρότατο, όσο και τα πρηγούμενα, τομίδιο στη «Σειρά Μνημοσύνη», που επιμελείται ο αφοσιωμένος στα γράμματα του τόπου του και αθόρυβος Κώστας Π. Βλάχος. Θελκτική η γραφή, κράμα καλό παλαιάς και νεώτερης, και πολύ θελκτικότερη η Κυρα-Πολυξένη, κέντρο του διηγήματος και σύζυγος του κυρ-Απόστολου, που είναι τραχύς μεγαλέμπορος με όλα τα χούγια του συναφιού.

Δεν δοκιμάζω να την παραληλίσω με κάποια παπαδιαμαντική ηρωίδα ούτε με βοηθάει η μνήμη μου να θυμηθώ αν ανάμεσα στις γυναίκες του συμπατριώτη της Δημήτρη Χατζή, αρχισυμποσίαρχου των διατυμόνων του διηγήματος, υπάρχει καμιά που να πολυξενοφέρνει. Ωστόσο η Ηπειρώτισσα κυρά μου έφερε στο νου με τ' όνομά της τη νεαρή δασκάλα μιας παράλιας μικρής πόλης του Κορινθιακού, την Πολυξένη του μυθιστορήματος της Ελένης Καριτά, Η μικρότερη αδελφή, που δρόσιζε τα φοιτητικά μου χρόνια.

Σύμφυτες και οι δυο, η ορεινή του Τζιόβα και η παραθαλάσσια της Καριτά, με το όνομά τους: έτοιμες να ξενίσουν τον όποιο και όπως αναγκασμένο, ας πούμε τον ηλκωμένο βαστάζο Χαρλέπα που κουφός αποπέμει ο κυρ-Απόστολος, αλλά χωράει η αβραμαία καρδιά της γυναίκας του, ην τον έρμο γεροδάσκαλο της Λιμνούλας, που φέρνει στο σπίτι του πατέρα της η δοτική δασκάλα.

Ρωμιές και τούτες σαν εκείνες που βρήκε ο Ζήσιμος Λορεντζάτος στα διηγήματα του Παπαδιαμάντη και του Χατζή. Ιστορισμένες από το χέρι πεζογράφων πολύ λιγότερο ακουστών, αλλά εξίσου Ρωμιές.

Ομολογώ ότι ζηλεύω τα λιτά και ανεπίδεικτα «προλογικά» του Κώστα Π. Βλάχου.

Ν. Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

(ΚΩΣΤΑΣ ΑΠ.) doc ΧΑΤΖΗΣ Ο Βωβουσιώτης γιατρός

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΣ, ένας φίλος απ' τα παλιά, μας δίνει συχνά ερεθίσματα να αναφερθούμε σε γεγονότα και στιγμιότυπα της ζωής του, που σχετίζονται με τα βιώματα, τις αναμνήσεις και τους ακατάλυτους ψυχικούς και συναισθηματικούς του δεσμούς με την αγαπημένη του Βωβούσα και την Ήπειρο γενικότερα. Άνθρωπος ανήσυχος, δραστήριος και δημιουργικός, πολύπειρος και πολυταξιδεμένος, με καθαρή σκέψη και πνευματικές ανησυχίες, με πίστη σε ιδέες, αξίες και ιδανικά, είναι ο σύγχρονος κοσμοπολίτης με ευρύτατη αποδοχή, αναγνώριση και εκτίμηση στην τοπική κοινωνία της Βέροιας, στην γενέτειρά του Βωβούσα και στην ευρύτερη περιοχή του Νομού Ιωαννίνων.

Τον γνώρισα στη Βέροια στις αρχές της δεκαετίας του '60, «άρτι αφιχθέντα» από τη Ρουμανία, όπου σπούδασε Ιατρική, εργάστηκε ως Κοινοτικός Ιατρός και ταλαιπωρήθηκε αφάνταστα για την αντιστασιακή του δράση ενάντια στο καθεστώς Τσαουσέκου. Νέος, ψηλός, ευσταλής και ωραίος, με πλατύ χαμόγελο, καλοπροαίρετος, χαρούμενος και ευχάριστος, κέρδιζε αμέσως την αγάπη, την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη γνωστών και φίλων.

Είχε το χάρισμα της αμεσότητας και της επικοινωνίας και καταξιώθηκε στην τοπική κοινωνία της Βέροιας ως επιτυχημένος ακτινολόγος γιατρός, ως συνετός οικογενειάρχης, ως ενεργός και ευαισθητοποιημένος πολίτης, ως άνθρωπος με πληθωρική παρουσία στην κοινωνική, κοσμική και πολιτιστική ζωή της πόλης.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΣ ήταν για πολλά χρόνια και εξακολουθεί να είναι και σήμερα, παρά το προχωρημένο της ηλικίας του, σημαντικός παράγων της μεγάλης ηπειρωτικής παροικίας του Νομού Ημαθίας. Πάντα πρώτος στις ηπειρωτικές εκδηλώσεις, γοήτευε και ενθουσίαζε με το παράστημα, την πηγαία διάθεση, το τραγούδι και την ανυπέρβλητη δεινότητα και δεξιότητα στο συγκαθιστό χορό. Ηπειρολάτρης και πατριδολάτρης δεν έχανε ποτέ την ευκαιρία να μιλά για τη Βωβούσα και τα Γιάννενα, όπου πέρασε τα παιδικά και εφηβικά του χρόνια και έχουν χαράξει στο μυαλό και στην καρδιά του αναμνήσεις και βιώματα, που δεν οβήνουν, όσα χρόνια κι αν περάσουν. Η Βωβούσα και τα Γιάννενα ήταν και παραμένουν «η Ιθάκη των ονείρων του», αλλά το απάνεμο αγκυροβόλιο της ζωής του το βρήκε στη φιλική και φιλόξενη πόλη της Βέροιας.

Αφορμή για τη σημερινή αναφο-

ρά στον ΚΩΣΤΑ ΧΑΤΖΗ, είναι ένα σημαντικό γεγονός που συνέβη το 1964, στα ωραία χρόνια της νεανικής του ηλικίας (43 ετών τότε), όπως ακριβώς μου το περιέγραψε ο ίδιος.

Το ζεύγος ΚΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΣ ΧΑΤΖΗ, συνδέονταν με γνωριμία και φιλία με τη μεγάλη αρχόντισσα του Ζαγορίου ΦΡΟΣΩ ΙΩΑΝΝΙΔΗ από το Τσεπέλοβο. Βασικός παράγων των Ηπειρωτών της πρωτεύουσας, πρωτοστατούσε σε κάθε ηπειρωτική εκδήλωση. Το 1964 τους παρακάλεσε και τους προσκάλεσε τηλεφωνικά να παραβρεθούν στον ετήσιο ηπειρωτικό χορό της Αποκριάς στην Αθήνα και να παρουσιάσουν το συγκαθιστό χορό. Ανταποκρίθηκαν με μεγάλη ευχαρίστηση στην πρόσκληση και κατέβηκαν στην Αθήνα. Η ΦΡΟΣΩ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ φρόντισε να εξασφαλίσει κατάλληλες στολές από τη συλλογή της Δώρας Στράτου. Βλάχικη αντιπροσωπευτική στολή Βωβούσας για τον ΚΩΣΤΑ και ωραίο πλουμιστό φόρεμα Μετσόβου για τη σύζυγό του Αθηνά.

Το ζεύγος ΧΑΤΖΗ χόρευε με μεγάλη επιτυχία το συγκαθιστό χορό και ανταμείφθηκε από τα θερμά και παρατεταμένα χειροκροτήματα των εκατοντάδων Ηπειρωτών που συμμετείχαν στην εκδήλωση. Ανάμεσα στους επίσημους προσκεκλημένους ήταν και ο Ηπειρώτης Υπουργός Γεωργίας ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ, ο οποίος τους προσκάλεσε στο τραπέζι του για να τους γνωρίσει και να τους συχαρεί.

Κλείνοντας αυτή τη σύντομη αναφορά στον Ηπειρολάτρη Βωβουσιώτη γιατρό της Βέροιας ΚΩΣΤΑ ΧΑΤΖΗ, καλό φίλο και εκλεκτό συνεργάτη της εφημερίδας μας, η Συντακτική Επιτροπή τον ευχαριστεί για την πολύχρονη συνεργασία, του εύχεται υγεία και μακροημέρευση και του ανακοινώνει ότι στο εξής θα λαμβάνει την εφημερίδα «ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ».

Βρυσοχώρι 25.1.2008

Αδαμάντιος Τσιομίδης

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (MICHAEL ANAGNOS) Μεγάλος ανθρωπιστής και ευεργέτης της ανθρωπότητας Πάπιγκο 7-II-1837 Τούρνο Σεθερίν 29-6-1906

Με αφορμή την παρουσίαση του βιβλίου «Πάπιγκο της μνήμης και της πέτρας» της Ελένης Σκούρτη που έγινε στα Γιάννινα και στην επί της οδού Ναπ. Ζέρβα κατάμεστη αίθουσα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, (Στοά Σάρκα), την 31 Μαρτίου 2008 και ώρα 7.30 μ.μ., γράφω τούτες τις λίγες σκέψεις μου, αφού πρώτα συγχάρω θερμά για μία ακόμη φορά τη συγγραφέα καθώς και τους: Παναγιώτη Νούτσο, καθηγητή Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, τον εκπρόσωπο της Εφορείας Καλλινειών Σχολείων Παπίγκου και του Κληροδοτήματος ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Αλκίνοον Κοσοβίτσαν και τους φιλόλογους: Ανδρονίκη Ζούκη, Γιάννη Αναγνώστου και Αγγέλα Στουκίδου, οι οποίοι όλοι τους άσφoga μίλησαν κατά την παρουσίαση του βιβλίου αυτού. Ο αείμνηστος Μιχαήλ Αναγνωστόπουλος, μεγάλος ευεργέτης των Σχολείων Παπίγκου, που τότε ήταν δύο Δημοτικά, δύο Παρθεναγωγεία και το Σχολαρχείο και λειτουργούσαν βάσει του από 17 Μαΐου 1906 και υπό του ίδιου συσταθέντος Κανονισμού λειτουργίας της Εφορείας Καλλινειών Σχολείων Παπίγκου, ένα και μοναδικό όνειρο, όραμα και σκοπό είχε δώσει στη ζωή του και γι' αυτό διέθεσε όλες του τις πνευματικές και υλικές δυνάμεις, την ανάπτυξη της κλασικής Παιδείας και στη γενέτειρά του, το Πάπιγκο. Ούτε ένα δολάριο δεν διέθεσε για κανέναν άλλο κοινωφελή σκοπό, όπως ο Άγιος Κοσμάς έλεγε και διεκήρυσσε, «πρώτα χτίστε και λειτουργήστε Σχολεία».

«... Ζήσας επί μακρόν χρόνον εν τη αλλοδαπή, ούτε εν ταις λύπαις ούτε εν ταις ευτυχίαις ελησμώνησα την αγαπητήν μου πατρίδα, διετέλεσα δε ενθαρρύνων αείποτε την πρόοδον και την ευημερίαν αυτής. Τα εναποταμειώματα πολυχρονίων μόχθων μου ρίπτω άσμενος επί του εδάφους αυτής ίνα ανθίσω, ως ελπίζω, ο κάλλιστος των καρπών, η Ελληνική παιδεία και η ανατροφή, τουτ' έστιν η εξημέρωσις εν τη μικρά ταύτη γωνία της Ηπείρου, εις την ψυχήν της οποίας θέλω να αποδώσω το φως, όπερ εν αυτή το πρώον είδον οι οφθαλμοί μου. Εν δε μόνον αξίω προς τιμήν των συμπατριωτών μου, αι θελήσεις μου αύται να μέινωσιν εσαεί ιεραί και παραβίαστοι...», όπως ο ίδιος τόσο χαρακτηριστικά γράφει στον πρναφερθέντα Κανονισμό Λειτουργίας της Εφορείας Καλλινειών Σχολείων Παπίγκου.

Είναι προς τιμήν των μελών, ισοβίων και αιρετών, της Διαχειριστικής Επιτροπής της Εφορείας Καλλινειών Σχολείων Παπίγκου και του οίκοθεν συσταθέντος, μετά την παύσιν λειτουργίας όλων των Σχολείων του

Παπίγκου, Κληροδοτήματος ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, που τα τελευταία χρόνια, εκτός των πολλών άλλων μέχρι τώρα εκτελεσθέντων Κοινοτικών κοινωφελών έργων, άρχισε και την έκδοση βιβλίων, πλησιάζοντας έτσι περισσότερη τη βούληση του ευεργέτη, γιατί κάθε τέτοιο πόνημα, όπως το παραπάνω και τα άλλα πριν απ' αυτά εκδοθέντα, απόρροια της Παιδείας είναι. Ήδη μέχρι σήμερα έχει εκδόσει τα παρακάτω βιβλία:

1) Κωνσταντίνου Διαμαντή: «ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΑΜΟΥΕΛ ΧΑΟΥ», Ιωάννινα 1997.
2) Φράνκ Σάνμπορν: «ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ», ο εκ Παπίγκου - Ζαγορίου Ιωαννίνων φιλόσοφος, ευεργέτης της Ανθρωπότητας. Μετάφραση και φιλολογική επιμέλεια Γεώργιος Χ. Χριστοδούλου, Ιωάννινα 2003.

3) Ιωάννου Γ. Παπαϊωάννου: «ΖΑΧΑΡΙΑΣ Π. ΣΑΡΔΕΛΛΗΣ». Ο εμπνευστής της ανασυστάσεως των Ολυμπιακών Αγώνων. Σύμβουλος, Γραμματέυς και Διδάσκαλος του μεγάλου εθνικού ευεργέτου Ευαγγέλη Ζάππα. Πάπιγκο 2004. Β' Έκδοση, Πάπιγκο 2005.

4) Χαρητάκη Ι. Παπαϊωάννου: «ΤΟ ΠΑΠΙΓΚΟ ΚΑΙ ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΟΥ». Πάπιγκο 2005.

5) Ελένης Σκούρτη, Ιωάννου Γ. Παπαϊωάννου και Εμμανουήλ Μ. Παπαμιχαήλ, «46 ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, 1871-1906». Πάπιγκο 2006.

6) Ελένης Σκούρτη, Ιωάννου Γ. Παπαϊωάννου και Εμμανουήλ Μ. Παπαμιχαήλ: «ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ του βιβλίου 46 ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, 1871-1906». Πάπιγκο 2006.

7) Περιοδικό «Εν Παπίγκω», τεύχη 3.
Εύχομαι η Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, να συνεχίσει την έκδοση τέτοιου περιεχομένου βιβλίων καθώς και την πραγματοποίηση και άλλων πνευματικών έργων, που ν' αποσκοπούν στην ανάπτυξη της Παιδείας και τότε, μόνον τότε, η ψυχή του Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου θα αγάλλεται, και γιατί μόνον η Ελληνική κλασική παιδεία με τη σκέψη, τη σμίλη και την πέννα, μπορεί να ημερέψει τις πέτρινες καρδιές των ανθρώπων.

Νομίζω ότι τέτοιο έδαφος και τέτοια συστατικά χρειάζεται η Παιδεία για να φυτρώσει, ν' αναπτυχθεί, ν' ανθίσει και να φέρει αγλαούς καρπούς και στη γενέτειρά μας, όπως διακαώς ποθούσε ο Μ.Α. Άμποτε.

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου
Ιωάννινα, 31 Μαρτίου 2008

Για το αρχοντικό Πλακίδα ο λόγος

Μια άλλη άποψη

Κύριε Διευθυντά,

Με έκπληξη διαβάσαμε το άρθρο του κ. Ευριπίδη Μακρή «Η τύχη του αρχοντικού Πλακίδα 100 χρόνια μετά τη διαθήκη του» στο τ. 358 της εφημερίδας σας (σελ. 13) και θα παρακαλούσαμε να καταγράψετε και την άποψη της οικογένειας Πετράκη που διεκδικεί το εν λόγω ακίνητο.

Η οικογένεια Πετράκη, από το Κουκούλι, διεκδικεί την κυριότητα του ακινήτου Πλακίδα επικαλούμενη χρησικτησία, πράξεις δηλαδή νομής των δικαιοπαρόχων μας που ανάγονται στο έτος 1900 και για την προσάσπιση των νομίμων δικαιωμάτων της προσέφυγε στη Δικαιοσύνη.

Η Ειρήνη Δάνου του Δημοσθένους και η Ευγενία σύζυγος Δημητρίου Ζαρουχλιώτου, με το υπ' αριθμ. 1583/98 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Ζαγορίου κας Στ. Γούλα, εδώρησαν το ακίνητο Πλακίδα στην Αδελφότητα Κουκουλιωτών «Ευγένιος Πλακίδας» και ως τίτλο κτήσεως επικαλέσθησαν κι αυτές χρησικτησία («... περιήλθε στις «Δωρήτριες» από μακροχρόνια χρησικτησία πλέον της τριακονταετίας...» σελ. 3η).

Η απόκτηση κυριότητας με χρησικτησία σημαίνει πρακτικά ότι κάποιος ή κάποιοι χάνουν τα δικαιώματά τους σε κάποιο ακίνητο και τα αποκτά ένας άλλος, ο καινούριος ιδιοκτήτης, σύμφωνα πάντοτε με τις προϋποθέσεις του νόμου.

Στην περίπτωση μας και οι δύο πλευρές επικαλούνται τη χρησικτησία ως τίτλο κτήσεως τους. Αυτό σημαίνει ότι κάθε πλευρά, τόσο η οικογένειά μας όσο και οι δωρήτριες, ασκώντας πράξεις νομής πάνω από είκοσι χρόνια επί του ακινήτου (κάτι που ο νόμος το επιτρέπει), θεωρεί ότι απέβαλε, για λογαριασμό της, τον προϋπάρχοντα πραγματικό κύριο του ακινήτου κι έκτοτε έγινε δικό της.

Σε ποιον πραγματικά ανήκει και ποιος έχει δικό αυτό θα το κρίνει η Δικαιοσύνη, δεν είναι του παρόντος.

Η οικογένειά μας, με άλλα

διεκδικεί το εν λόγω ακίνητο και η Αδελφότητα θα παραστεί κανονικά με πληρεξούσιο δικηγόρο, τον ίδιο τον οποίο διόρισε το προηγούμενο Δ.Σ. κατόπιν υποδείξεως του δικηγόρου, ο οποίος κέρδισε τις δύο προηγούμενες δίκες.

Το Δ.Σ. οφείλει να προστατεύσει τα δικαιώματά του, πράγμα το οποίοον ανέκαθεν έπραττε και εξακολουθεί να πράττει.

Οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου για τις επιβαλλόμενες ενέργειες κατά τον χειρισμό της σοβαρής αυτής υπόθεσης έχουν παρθεί ομόφωνα.

Είναι αυτονόητο ότι όλα τα συμβούλια, και του σημερινού συμπεριλαμβανομένου, πράττουν αυτό που ο νόμος ορίζει σχετικά με το εν λόγω θέμα το το συμφέρον της Αδελφότητας επιβάλλει.

Όλα αυτά τα γνωρίζει πολύ καλά ο συντάκτης του άρθρου, αλλά παρά ταύτα, και τούτο είναι απορίας άξιον, κατακρίνει ανθρώπους, οι οποίοι άδολα και χωρίς κανένα ατομικό συμφέρον ασχολούνται με το χωριό τους και αυτό το γνωρίζουν όλοι οι κάτοικοι του χωριού μας.

Δεν μας λέει τι περισσότερο έπρεπε να πράξει το σημερινό Δ.Σ. και δεν το έπραξε, γιατί με την συμπεριφορά του είναι αγνώμων προς τον ευεργέτη, και πού δεν έπραξε το καθήκον του. Ιδιαίτερο όμως έπρεπε να κατονόμα-ται όμως αυτή να ξεπεράσει τα όρια ευπρέπειας και να περάσει στην συκοφαντία.

Πληροφορούμε τους αναγνώστες σας ότι το Δ.Σ. της Αδελφότητας, το οποίο εξέλεξε τον περασμένο Αύγουστο, πολλά όμως από τα μέλη του επί σειρά ετών είναι στην διοίκησή της, συνεχίζει ένα δικαστικό αγώνα, ο οποίος άρχισε πριν από 9 περίπου χρόνια και αφορά στο αρχοντικό Πλακίδα. Μετά από δύο υπέρ της Αδελφότητας δικαστικές αποφάσεις, την 21-05-08 συζητείται στον Άρειο Πάγο αίτηση αναιρέσεως της οικογένειας η οποία

αποτελεί εποικοδομητική κριτική, διαφορετικές Σαφώς υπάρχουν διατυπώσες, αλλά αυτές διατυπώνονται στις Αδελφότητας με κασίες της Αδελφότητας με κορυφαία την Γενική της Συνέλευση κάτω από τον πλάτανο στο μεσοχώρι του χωριού.

Ας αναλογιστεί ο κάθε ένας τις ευθύνες του, γιατί κριτής όλων, σε τελευταία ανάλυση, είναι το ίδιο το χωριό, το οποίο ξέρει πάντα ηθικά να αναγνωρίζει την συμπεριφορά του καθενός

μας.

Από το Δ.Σ. της Αδελφότητας Κουκουλιωτών «Ο Ευγένιος Πλακίδας»

Ο Πρόεδρος
Σπύρος Χρ. Τσουμάνης

Δρ. ΚΩΝ. ΤΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
28ης Οκτωβρίου 49
Ιωάννινα
Τηλ. Ιατρείου 26510 - 29.077
Οικίας: 26510 - 29.177
Κινητό: 6932 - 763.632

λόγια, διεκδικεί το ακίνητο Πλακίδα επικαλούμενη δικαιώματα που αποκτήθηκαν με τις ίδιες ακριβώς πράξεις τις οποίες επικαλέστηκαν για λογαριασμό τους και οι δωρήτριες.

Με τον ίδιο τρόπο που η οικογένειά μας θεωρεί ότι απέκτησε την κυριότητα με τον ίδιο περίπου τρόπο θεώρησαν και οι δωρήτριες ότι απέκτησαν για λογαριασμό τους την κυριότητα.

Χρησικτησία επικαλείται η οικογένειά μας, χρησικτησία επικαλέστηκαν και οι δωρήτριες.

Αν κάποιος τρίτος θελήσει να προσάψει κάτι σε αυτόν που επικαλείται την χρησικτησία για δικό του λογαριασμό στο αρχοντικό Πλακίδα τούτο ισχύει και για τις δύο πλευρές και όχι μόνον για την οικογένειά μας καθώς, από το άρθρο του κ. Μακρή η μεν οικογένειά μας εμφανίζεται σαν να αποβλέπει στην καταστροφή του αρχοντικού, ενώ οι δωρήτριες (εγγονές) του Πλακίδα ως άτομα δωρητές, δηλαδή, ιδιαίτερης ηθικής αξίας.

Η μόνη διαφορά μεταξύ της οικογένειάς μας και των δωρητριών είναι η εξής απλή:

Για την οικογένειά μας η επίκληση της χρησικτησίας και η νόμιμη άσκηση των δικαιωμάτων μας, κατά το πνεύμα του συντάκτη, συνιστά μάλλον πράξη αγνωμοσύνης προς τον απώτατο κύριο του αρχοντικού, Ευγένιο Πλακίδα, ενώ η επίκληση της χρησικτησίας από τις δωρήτριες θεωρείται εν τέλει ευγνωμοσύνη επειδή ακριβώς δώρισαν το ακίνητο στην Αδελφότητα Κουκουλιωτών.

Δηλαδή, ο σκοπός στη περίπτωση μας αγίασε τα μέσα και τα εξήγησε πλήρως.

Τέλος, κλείνοντας, επιτρέψτε μου χρησιμοποιήσω τα ίδια τα λόγια του συντάκτη.

«... Είθε ο Θεός να φωτίσει όλους μας να νοιώσουμε επιτέλους ποιο πραγματικά είναι το χρέος μας απέναντι στους ευεργέτες μας, γιατί η υποκρισία περισσεύει!...»

Με εκτίμηση
Κων/νος Χαραλ. Πετράκης

Το νέο σύγχρονο Ξενοδοχείο στην Ελάτη

«ΔΡΥΟΦΥΛΛΟ»: Απόκτημα για τον τουρισμό του Ζαγορίου...

Το Ζαγόρι εξοπλίζεται τουριστικά. Ένα καινούργιο απόκτημα, ισάξιο των πλέον σημαντικών ξενοδοχειακών μονάδων της Ηπείρου –των πλέον κορυφαίων– πρόκειται προσεχώς να εγκατασταθεί στη γραφική Ελάτη. Μισή ώρα από την ηπειρωτική πρωτεύουσα, στα ριζά ενός δάσους σπάνιας ομορφιάς και δίπλα στο χωριό, σε υψόμετρο 1.000 μέτρων, περίπου, ξεπροβάλλει ξάφνου, μπρος στα έκπληκτα μάτια του επισκέπτη, το εντυπωσιακό Ξενοδοχείο «Δρυόφυλλο». Πρόκειται, πράγματι, περί ενός μεγάλου κτηριακού συγκροτήματος, παραδοσιακής δομής και ύφους, όπου ο μοναδικός «μπούσουλας» για το «στήσιμο» και τον εξοπλισμό που υπήρξε (γεγονός που εύκολα μπορεί να το διαπιστώσει κανείς) η ποιότητα.

Δικαίως λοιπόν, πιστεύουμε, το Ξενοδοχείο, που ήδη λειτουργεί, 30 κλινών, χαρακτηρίστηκε «τεσσάρων αστέρων» από τις υπηρεσίες του αρμόδιου Υπουργείου και, όντως, είναι στολίδι για την τουριστική ζώνη του Ζαγορίου. Αλλά και γενικότερα για ολόκληρη την Ήπειρο, στην οποία η φύση επιδαψίλευσε πάγκαλα δώρα για να την ομορφύνει, για να την κάνει καλλίστη. Ωστόσο, μπορεί να πει κανείς, στον παράγοντα άνθρωπο εναπόκειται η σπάνια τούτη φυσική προίκιση που στολίζει την Ήπειρο να τη διαχειρίζεται με σοφία και ισόρροπα, ώστε να δικαιώσει την ξεχωριστή εύνοια των θεών προς την ιδιαίτερη πατρίδα μας. Καλορίζικο λοιπόν το «Δρυόφυλλο» και καλές δουλειές.

B.M.

Νέοι επιστήμονες και επιτυχίες Ζαγορίσιων

– Η Ελένη Βούρβου του Γιώργου και της Δώρας ορκίστηκε πτυχιούχος του τμήματος Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Θερμά Συγχαρητήρια, καλή σταδιοδρομία και μ' ένα καλό τυχερό.

Συγχαρητήρια
– Υπεγράφη από το ΥΠΕΧΩΔΕ η απόφαση για τη συγκρότηση του νέου Δ.Σ. του **Φορέα Διαχείρισης της λίμνης Παμβώτιδας**. Ο Αρχιτέκτων-Πολιτοδόμος **Γιώργος Πούλιος** του Χρήστου και της Φερενίκη ανέλαβε ως **ειδικός επιστήμονας**. Θερμά Συγχαρητήρια. Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

– Ο παππούς Παναγιώτης Βούρβος και η γιαγιά Ελένη Κέντρου-Βούρβου συχαίρουν θερμά την εγγονή τους **Ελένη Βούρβου** που ορκίστηκε πτυχιούχος του τμήματος Βιολογικών Εφαρμογών και

Τεχνολογιών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Της εύχονται καλή σταδιοδρομία, καλή συνέχεια στις περαιτέρω σπουδές της και νυφούλα να τη χαρούν.

Παναγιώτης Βούρβος
Ελένη Κέντρου-Βούρβου
Άνω Πεδινό
– Η Νίκη Μυριούνη κόρη του Νίκου και της Κλεοπάτρας Καραγιώργου πήρε το μεταπτυχιακό της στο τμήμα μηχανολόγων-μηχανικών Βόλου. Στην ίδια και τους φίλους γονείς θερμά συγχαρητήρια. Ελ. Δούβλη

Αρίστη
– Η Αριστινή **Χρυσάνθη Αλ. Ζώη-Πετράκη** (διαμένει στον Πειραιά) εργάστηκε στην Ολλανδική Τράπεζα Α.Β.Ν.-ΑΜΡΟ επί σειρά ετών. Επέδειξε ανταπόκριση στα υπηρεσιακά της καθήκοντα γι' αυτό

και επιλέγη και ανέλαβε καθήκοντα Προισταμένης Τμήματος. Παρακολούθησε ειδικά μαθήματα και σεμινάρια με απόδοση. Ανεδείχθη και ανέλαβε καθήκοντα διευθύντριας καταστήματος Αθηνών και Πειραιά. Σήμερα είναι διευθύντρια του κατ/τος της ASPIS BANK στην Ακτή Μιαούλη του Πειραιά. (Η ASPIS BANK εξαγόρασε μέρος της Α.Β.Ν.-ΜΑΡΟ).

Θερμά συγχαρητήρια αγαπητή μας Χρυσάνθη. Γιάννης Ζώης - Στ. Συκ.

ΗΛΙΟΧΩΡΙ
– Ο πρωτότοκος **Γιώργος** του Στέργιου **Μπούλη** και της Μαρίας Ρίζου ορκίστηκε μηχανικός πολιτοδόμος και στις 13 Μάη 2008 παρουσιάζεται στο Ναυτικό να υπηρετήσει την Πατρίδα. Θερμά συγχαρητήρια και καλή στρατιωτική θητεία. Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

«Να φύγουμε... ας έλθουν οι κλέφτες»!

(Αναδημοσίευση από τον «Πρωινό Λόγο»): Αγανακτισμένοι τηλεφώνησαν χθες στον «Π.Λ.» κάτοικοι από την Αρίστη Ζαγορίου. Ο λόγος της αγανάκτησής τους; Είναι τα συνεχή κρούσματα κλοπών που σημειώνονται στο χωριό τους, χωρίς οι αρμόδιοι να λαμβάνουν κανένα απολύτως μέτρο αστυνόμευσης. Πρόσφατο περιστατικό είναι η διάρρηξη καταστήματος στο κέντρο του χωριού. Οι κάτοικοι της Αρίστης αναρωτήθηκαν: «Μήπως πρέπει να φύγουμε και οι λίγοι εναπομείναντες στο χωριό για να κατοικήσουν εδώ οι κλέφτες»; Ας προβληματιστούν οι υπεύθυνοι για τις κλοπές στην Αρίστη και σε άλλα χωριά του Ζαγορίου. Επίσης ας λάβουν υπόψη τους και μερικές ζαγορίσιες φωνές που αναφέρουν με πόνο ότι το Ζαγόρι αποψιλώνεται από κόσμο, αφού οι νέοι μετακινούνται στα αστικά κέντρα και ότι ο τουρισμός στην περιοχή μειώνεται αισθητά. Προς το παρόν χτυπούν καμπανάκια. Αν συνεχιστεί η αδιαφορία θα χτυπήσουν και καμπάνες!... Πριν από μήνα περίπου και η οικία του Γεωργίου Ζαχάρη είχε την ίδια τύχη χωρίς μεγάλες ζημιές.

ΕΝΑ ΑΙΤΗΜΑ – ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ Κ. ΔΗΜΑΡΧΟ ΤΥΜΦΗΣ

Κύριε Δήμαρχε ως Λαϊσινός πολίτης θα ήθελα να γίνει ένα Μνημείο σε πλάκα μαρμαρίνη στην Πλατεία Ταξιαρχών της Λαϊστας.

Στην πλάκα αυτή να αναγράφονται τα ονόματα των Ηρώων της Λαϊστας. Αυτοί που θυσιάστηκαν για την απελευθέρωση της Πατρίδας μας Ελλάδας για αποκατάσταση της Δημοκρατίας από το έτος 1940-41, του πολέμου κατά των Γερμανοιταλών και εμφυλίου 1948. Είναι φόρος τιμής.

Τα ονόματα είναι τα εξής: Άνδρες Αντώνιος Χόρεβας Πρόεδρος, Δημήτριος Ρίζος Αγροφύλακας, Αναστάσιος Κάσσορς Διευθυντής Δημοτικού Σχολείου, Τόπας Βασίλειος, Γατσέλος Κώστας, Ράσσορ Χρόνης, Κουγκούλης Απόστολος, Κότσιος Κωστάκης, Γκέτσος Ιωάννης, Πιπίκος Γεώργιος. Γυναίκες: Κύψα Σύρμω, Γκέρ-

σου Καλλιόπη, Βαρτζοπούλου Κυριακή. Οι αδελφές Σταματία-Μαίρη Ζαχάρη στην Μακεδονία από τους Βουγάρους.

Σας ευχαριστώ, σας είχα γράψει γράμμα το έτος 2006, πιστεύω τώρα το 2008 να γίνει.

Με εκτίμηση
Ιωάννης Δ. Τζίμας, ετών 87

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ «ΟΙ ΡΙΖΑΡΗΔΕΣ»	
ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΕΤΟΥΣ 2008 ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ»	
Τζίμας Ιωάννης	15€
Έξαρχος Θεμιστοκλής	15€
Ζαρίδη Σεβαστή	15€
Κοντονάσιου Σταματία	30€
Ξάνθος Αλέξιος	20€
Στρούλιας Γεώργιος	15€
Καφέτσος Αθανάσιος	20€
Αγγέλης Δημήτριος	20€
Αγγέλης Νικόλαος	20€
Πίπης Γεώργιος	20€
Εξάρχου Λευκοθέα	15€
Τζίτζη-Λάτσιου Κλεοπάτρα	15€
Σάπικας Ιωάννης	15€
Μασούρας Κων/νος	15€
Συριγγέλα Μαρίνα	20€
Σακελλαρίου-Κυρτσοφλίκη Ναυσικά	20€
Πατέρα Ζήνα	15€
Μασούρας Ιωάννης	15€
Γιαννακού-Κρασαδάκη Αλίκη	30€
Σιούτα-Καρατσώλη Γλυκερία	20€
Τσουμάνης Ιωάννης	20€
Τζιομάκας Θεόδωρος	20€
Στεργίου-Αθανασούλα Αικατερίνη	20€
Παρπόδη-Καραγιωργόπουλου Βασιλική	20€
Ζαχαράκη-Τσιούρη Ιφιγένεια	20€
Μάρκου Στέργιος	15€
Μαντέλος Τάσος	20€
Ζώης Ιωάννης	20€
Ζώης Άρης	50€
Πέτσα Σταυρούλα	15€

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υδροδυναμική-Υδραυλική και έλαβε τα πτυχία Μ. Sc. το 1960 και Sc. D. το 1962. Παράλληλα με τις σπουδές του εργάστηκε ως Research Assistant στο ίδιο Πανεπιστήμιο (1969-1962) ενώ στο διάστημα 1962-1963 εργάστηκε στην εταιρεία Bechtel, S. Fr. Cal.

Από το 1964 έως το 1975 υπήρξε μελετητής υδραυλικών έργων στην Αθήνα και στο διάστημα 1965-1965 επιστημονικός συνεργάτης στο Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών. Το 1970 άρχισε την ακαδημαϊκή του καριέρα στο ΕΜΠ με την εκλογή του ως έκτακτος επί τριετή θητεία καθηγητής στην τότε έδρα της Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Υδραυλικής του ΕΜΠ ενώ πολύ γρήγορα το 1973 εκλέχθηκε έκτακτος μόνιμος καθηγητής και το 1975 τακτικός καθηγητής πάντα στην ίδια έδρα.

Τη διετία 1975-1976 διετέλεσε και εντεταλμένος καθηγητής της έδρας Υδρολογίας και Υδραυλικών Έργων Ι. Παράλληλα με την επιστημονική του δραστηριότητα ο Γ. Νουτσόπουλος προσέφερε σημαντικό διοικητικό έργο στο ΕΜΠ, σε άλλα ΑΕΙ της χώρας και στην πολιτεία. Από το 1979 έως το 1981 διετέλεσε Συγκλητικός στη Σύγκλητο του ΕΜΠ και από το 1981 έως το 1983 Κοσμήτορας της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ ενώ στη διετία 1985-1987 διετέλεσε Διευθυντής του Τομέα ΥΠΥΘΕ. Από 1-9-88 μέχρι 31-8-91 διετέλεσε Πρύτανης του ΕΜΠ. Από το 1977 μέχρι το 1986 συμμετείχε αρχικά ως μέλος της επιτροπής που εκπόνησε στην εισηγητική έκθεση για τη σύνταξη του ιδρυτικού νόμου του Πολυτεχνείου Κρήτης και στη συνέχεια ως μέλος της πρώτης Διοικούσας Επιτροπής ενώ από το 1982 μέχρι το 1986 διετέλεσε Αντιπρόεδρος της ίδιας Επιτροπής. Στο διάστημα 1976-1977 συμμετείχε στην εκλογή των πρώτων καθηγητών του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Από το 1986 μέχρι το 1988 διετέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και Διευθύνων Σύμβουλος του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών.

Στη διάρκεια της θητείας του ως Πρύτανης του ΕΜΠ διετέλεσε δύο φορές Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών. Αρχικά (Οκτώβριος-Νοέμβριος 1989) στην Υπηρεσιακή Κυβέρνηση που διεξήγαγε τις εκλογές του Νοεμβρίου 1989 με Πρωθυπουργό τον Αρεοπαγίτη κ. Ι. Γρίβα και κατόπιν (Φεβρουάριος – Απρίλιος 1990 στην Οικουμενική Κυβέρνηση με Πρωθυπουργό τον Καθηγητή κ. Ξ. Ζολώτα που στη συνέχεια μετατράπηκε σε Υπηρεσιακή και διεξήγαγε τις εκλογές τον Απρίλιο του 1990.

Στα πρώτα χρόνια, ως καθηγητής της Έδρας της Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Υδραυλικής οργάνωσε την ύλη των βασικών μαθημάτων στην επιστημονική περιοχή της Μηχανικής των Ρευστών και της Υδραυλικής ενώ συνέγραψε και τα αντίστοιχα διδακτικά εγχειρίδια. Τα μαθήματα αυτά, που περιλαμβάνονται και σήμερα στο πρόγραμμα σπουδών, είναι η Μηχανική των Ρευστών, η Εφαρμοσμένη Υδραυλική, η Ροή με Ελευθέρη Επιφάνεια, η Ροή σε Πλωτές Εφαρμοσμένη Υδραυλική, η Ροή με Ελεύτερη Επιφάνεια, η Εισήγαγε έτσι στον Μέσο, οι Μη μόνιμες Ροές και η Πειραματική Υδραυλική. Εισηγήσε στον ελληνικό χώρο την κατεύθυνση του Πολιτικού Μηχανικού με εμβάθυνση στον τομέα της Υδραυλικής.

Από την έναρξη της θητείας του ως καθηγητής της Έδρας της Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Υδραυλικής και ταυτόχρονα Διευθυντής του Εργαστηρίου Εφαρμοσμένης Υδραυλικής, το οποίο από το 2000 ονομάζεται «Γεώργιος Νουτσόπουλος», εξόπλισε το Εργαστήριο με σύγχρονες εγκαταστάσεις για τη διεξαγωγή βασικών και εφαρμοσμένων έρευνας. Η εφαρμοσμένη έρευνα εστίαστηκε κυρίως στη μελέτη ομοιωμάτων υδραυλικών έργων για λογαριασμό δημοσίων φορέων (ΥΠΕΧΩΔΕ, ΥΠΓΕ, ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ κλπ.) Έτσι, εκπονήθηκαν, πάνω από 100, διπλωματικές εργασίες από φοιτητές των Σχολών Πολιτικών Μηχανικών και Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών, καθώς και σημαντικός αριθμός διδακτορικών διατριβών. Μεγάλος αριθμός των φοιτητών αυτών συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό, πολλοί δε εξ αυτών κατέχουν σήμερα καθηγητικές θέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Πολύ σημαντική υπήρξε η προσφορά του στο Δ.Σ. της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής του οποίου υπήρξε ισόβιο μέλος από το Νοέμβριο του 1985. Από τη θέση αυτή συνέβαλε με σύνεση και δικαιοσύνη στην προώθηση των στόχων του Ιδρύματος.

Για τον Γιώργο Νουτσόπουλο ιδιαίτερη θέση στην καρδιά του είχε η ιδιαίτερη πατρίδα του, το Δίλοφο, χαϊρόταν να βρίσκεται εκεί και απολάμβανε κάθε

στιγμή της παραμονής του στο πατρικό του σπίτι και στο χωριό. Ήταν πιστός στις παραδόσεις και πρωτοστατούσε στις τοπικές κοινωνικές εκδηλώσεις.

Είχα την τύχη να τον ζήσω από κοντά και να με τιμήσει με την φιλία και την εμπιστοσύνη του, στις δύσκολες και γεμάτες ευθύνη στιγμές που περάσαμε μαζί στη διοίκηση του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Ήταν ένας βαθιά σκεπτόμενος άνθρωπος, με τεκμηριωμένες απόψεις για την ζωή, την επιστήμη, την εκπαίδευση, την παιδεία, την πολιτική και τον τόπο του. Για τις απόψεις του αυτές οι συνάδελφοι και φίλοι τον αποκαλούσαν Νέστορα.

Υπήρξε στη ζωή του απλός, εθής, ειλικρινής, δίκαιος, ανθρώπινος και δημοκρατικός πολίτης με σπάνιο ήθος. Ήταν υπεισδυμένος οικογενειάρχης, δημιουργώντας μαζί με την αγαπημένη του σύζυγο Βάνα μια θαυμάσια οικογένεια, ενώ διατηρούσε πάντα και στενούς δεσμούς με τις αδελφές του Έρη και Φιλάνθη και τις οικογένειές τους. Ευτυχώς, πρόλαβε να δει τους δυο γιους του, Κόστα και Θωμά, να οδεύουν στα χνάρια του και να του χαρίζουν την συνέχεια με τα εγγόνια του.

Διονύσιος Μπαλοδήμος,
Καθηγητής ΕΜΠ - τώρ Αντιπρύτανης ΕΜΠ

Συλλυπητήρια

Η Διοικούσα Επιτροπή των Σχολών της Ριζαρείου Μονοδενδρίου επί τω θανάτω του **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝ. ΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ Καθηγητού τ. Πρυτάνεως Ε.Μ.Π.** και επί σειράν ετών **Συμβούλου του Πολυμελούς Συμβουλίου Ριζαρείου Σχολής** εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια στην οικογένειά του και λοιπούς συγγενείς. Αιώνια η μνήμη του.

ΖΕΤΑ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΥΛΟΥ-ΤΖΙΟΒΑ

Έφυγε νωρίς, στα 48 της χρόνια, 8 Μαΐου και λίγο πριν τη γιορτή της μάνας η Ζέτα μας, σύντροφος αγαπημένη του πρωτοεξοδέρφου Βασίλη Μ. Τζιόβα, αφήνοντας πίσω της τα τέσσερα, χλωρά ακόμη, βλαστάρια της.

Σπαρτιατοπούλα στην καταγωγή μεγαλωμένη στην Αθήνα, συμβολαιογράφος, κόρη γνωστού συμβολαιογράφου της πρωτεύουσας, συναντήθηκε με το Ζαγορίσιο πολιτικό μηχανικό και έσθραν μαζί μια όμορφη και ευτυχισμένη οικογένεια με τις δυο κόρες (την Κατερίνα και την Παναγιώτα) και τους δυο γιους τους το Μιχαλάκη και τον Αλέξανδρο, στο Δημοτικό ακόμη.

Όσοι τη ζήσαμε αυτά τα χρόνια, συγγενείς και φίλοι δεν θα ξεχάσουμε ποτέ το μόνιμο γέλιο στο πρόσωπό της, τον ανοιχτόκαρδο χαρακτήρα της, τη σπριτόζα ζωντάνια που εξέπεμπε γύρω της.

Το κενό που άφησε πίσω της «φεύγοντας», μεγάλο για όλους όσοι την αγάπησαν και περισσότερο για το Βασίλη, τα παιδιά της, τ' αδέρφια της και τη μάνα της που πρέπει τώρα να σφίξει τα δόντια της για να συμπαρασταθεί στα γεγονότα της.

Εμείς όλοι οι συγγενείς της εδώ στα Γιάννενα και στο χωριό **δεν θα τη ξεχάσουμε ποτέ.**

Αυτά τα λίγα από μένα εκ μέρους όλων των Τζιοβαίων.

B.T.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΚΑΙ ΛΕΥΚΟΘΕΑ

Είχαν ωραία ονόματα Αρχαιοελληνικά. Εκείνος του μεγάλου τραγικού ποιητή κι εκείνη τη νύμφης που βοήθησε τον Οδυσσέα σε δύσκολη στιγμή στη θάλασσα μεταμορφωμένη σε πάπια.

Τελικά είχαν και ωραία ζωή. Σκληρή μεν αλλά αληθινή. Κοντά στα ζώα τους, τα κοπάδια τους, τα σκυλιά τους. Κοντά στη φύση στον πανέμορφο τόπο τους. Κυριολεκτικά μέσα στη φύση, στις βροχές και στα κρύα, στα χιόνια και στις ζέστες, στο χώμα, στο διάφανο και καθαρό αέρα! Το σπιτικό τους γεμάτο παιδιά, έξι τον αριθμό. Πλούτη δεν απέκτησαν πολλά, αλλά μπροστά στην οικογενειακή τους ευτυχία τί να τα κάνουν τα πλούτη; Πλούτος ήταν η ψυχή τους, αγνή και άδολη: κανέναν δεν πείραξαν, κανέναν δεν κατηγορήσαν, σεμνοί και ταπεινοί πάντα. Εκείνη με το πλεκτό της, λιγομίλητη, αγωνιζόταν για την αξιοπρεπή ζωή της. Εκείνος πιο ανοιχτός, χωρατατζής κι ευχάριστος. Χάρηκαν τα παιδιά τους που ευτύχησαν να τα δουν να προσκούν, να δουλεύουν, να παντρεύονται να αποκτούν παιδιά και να τους χαρίζουν δισεγγόνια! Τους δίδαξαν την καλοσύνη, την ευγένεια, την πίστη στις μεγάλες αξίες της ζωής, την ηθική και την αξιοπρέπεια! Είσι απλά σαν από ένοπλο χωρίς να τις σπουδάσουν σε κανένα Πανεπιστήμιο, χωρίς κανένα πτυχίο. Πρώτα έφυγε η Λευκοθέα αφού βασανίστηκε, είναι αλήθεια με την αρρώστια της, τώρα έφυγε κι ο Ευριπίδης, ο Πίδας όπως τον έζαμε. Αναπαύονται στον Άη Νικόλα στη γη που αγάπησαν, που έζησαν που τους έθρεψε. Μαζί, όπως μαζί πορεύτηκαν στη δύσκολη αλλά ωραία ζωή τους.

Χωρίς να είναι ειρωνικός ο λόγος αυτός: ωραία γιατί ήταν αληθινή, ήταν ανθεκτική, ήτα άδολη. Ωραία γιατί τελικά ήταν ζωή ευτυχισμένη.

Το ταπεινό αλλά γεμάτο ουσία παράδειγμα της ανθρώπινης πορείας τους στο μάταιο κόσμο μας να το φέρνουμε συχνά στη μνήμη μας σαν αντιτάξιμο στην καταγιστική αλλοτρίωση των καιρών.

Ελένη Σκούρτη

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΡΑΦΤΗ

Μας ξάφνιασες παραμονές της Πασχαλιάς. Και φοβάμαι πως δεν πρόλαβαν ν' ανήσουν κι οι πασχαλομάνιες κι όλα τα μαγικά λουλουδια του κάμπου, γιατί έτσι -θαρρώ- πως θα θελε ο Αη-Μηνάς να σε ξεκινήσει.

Η Αγαθονίκη Τζούβαλη γεννήθηκε στη Δοβρά μας πριν από 70 περίπου χρόνια κι η μοίρα της έγραφε να ριζώσει για πάντα στον τόπο της, στο χωριό της. Παιδί των κατοχικών χρόνων βίωσε -όπως όλη η γενιά της- τα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια. Παντρεύτηκε τον Τάκη Ράφτη, τον Τάκη της και με δυσκολίες περιπλανήθηκαν, αγωνίστηκαν κι άσχετα αν μπόρεσαν να καζαντίσουν ή όχι, κατάφεραν να δημιουργήσουν μια μεγάλη οικογένεια και να χαρούν παιδιά, εγγόνια και διεγγόνια.

Αξέλειπνη η Αγαθονίκη, στάθηκε, όρθια ως το τέλος, άξια σύζυγος, πονετική θυγάτερ, ικανή μάνα, πεθερά και γιαγιά. Μεγάλωσε κι ανάθρεψε 4 παιδιά, κι έγινε δεύτερη μάνα για τα εγγόνια της, που ως τώρα είχε την έγνοια τους. Κι ο δρόμος δεν ήταν εύκολος. Βίωσε φτώχεια, πόνο, ξενιτιά, μοναξιά, αρρώστιες και τόσα άλλα, χωρίς κανένας να την ξέρει, μακριά απ' όλους, χωρίς πόνο αδελφικό και παρηγοριά γειτόνισσας. Κι όμως είχε τον τρόπο να τα ξεπερνά όλα αυτά, ένα τρόπο παρμένο από την παλιά γενιά των ζαγορίσιων γυναικών. Είχε συντροφιά τα ζώα της -που τόσο αγαπούσε- και παρηγοριά το τραγούδι. Τραγουδούσε, αντιλαλούσε ο Αη-Μηνάς κι αλάφρωνε η ψυχή της.

Κι όπως όλη αυτή η γενιά, περίμενε ως μοναδική της διασκέδαση τις κοινωνικές εκδηλώσεις του χωριού μας, και κυρίως το πανηγύρι και την Αποκριά. Όλο το χρόνο καρτερούσε το 15Αύγουστο για ν' ανοίξει από το πρώτο βράδυ το χορό, να κρατήσει όλα της τα παιδιά, να καμαρώσει τις εγγονιές της και κυρίως να τραγουδήσει το Γιάννη μου το μαντίλι σου, για τον αγαπημένο της Γιάννη και το Ξενιτεμένο μου πουλί, για τον Ξενιτεμένο της Σωτήρη, πιστεύοντας πως θα 'ναι η τελευταία χρονιά μακριά τους.

Και την Αποκριά! Πώς τις περίμενε τις Τυρινές! Να βάλει τις προσωπίδες της και να έρθει στη Φωτιά για να τραγουδήσει με τη νεολαία μας τ' αποκριάτικα βωμολοχικά τραγούδια. Και φέτος σαν να 'ξερε ήρθε και χόρεψε στο χορό μας, να το φχαριστηθεί. Δεν ξέρω τι σου ταξε ο Χάρος και σε γέλασε! Μα εμείς πάντα σ' αυτές τις εκδηλώσεις θα σε θυμόμαστε!

Και σε χαρετώ Αγαθονίκη μας με τουτό: Δεν θα ξεχάσω ποτέ, πως πριν μερικά χρόνια, παραμονές 15Αύγουστου τότε που έμενε το χωριό μας χωρίς πανηγύρι, ήρθε και μας βρήκες κι όπως πολλοί ηλικιωμένοι τότε, με μια φωνή, φωνή πονεμένη μας παρακίνησες να τρέξουμε έστω και την τελευταία στιγμή.

Όρα καλή σου Αγαθονίκη, και να ξέρεις πως τέτοιες φωνές θα είναι πάντοτε μέσα μας, για να μας θυμίζουν πως υπήρχαν άνθρωποι που πόναγαν και ζούσαν για έθιμα που σήμερα τείνουν να εκλείψουν.

Χρ. Ζαμπάκλας

BARTZOKAS ANASTASIOS του ΚΩΝ/ΝΟΥ

Απεδήμησε εις Κύριον την 1η Μαΐου σε ηλικία 85 ετών ύστερα από ολιγοήμερη νοσηλεία στο Νοσοκομείο των Ιωαννίνων και η κηδεία του έγινε την επομένη ημέρα της Ζωοδόχου Πηγής στην γενέτειρά του στον Ανθρακίτη παρουσία πολλών συγγενών, χωριανών και φίλων.

Τα τελευταία χρόνια τους χειμερινούς μήνες κατέβαινε στα Γιάννινα και αρχές Απριλίου πήγαινε στο χωριό.

Ετσι και φέτος ενώ ετοιμαζόταν για το χωριό, το νέφος και η σκόνη που ήλθε από Αφρική του επηρέασε το αναπνευστικό του σύστημα και ενώ νοσηλευόταν στο Νοσοκομείο κάποιο ενδοноσοκομειακό μικρόβιο τον ταλαιπώρησε λίγες μέρες και μη μπορώντας να το ξεπεράσει κατέληξε.

Ο εκπαίδων γεννήθηκε το 1923 και έζησε στον Ανθρακίτη. Διετέλεσε για δέκα χρόνια Πρόεδρος του χωριού όπου επί προεδρείας του έγινε η διάνοιξη της 42ης επαρχιακής οδού μέχρι το χωριό. Επίσης έκτισε την κεντρική βρύση του χωριού όπου δροσίζονται οι χωριανοί και οι περαστικοί από το συνεχώς τρεχούμενο νερό της. Πρωτοστάτησε στην εκ θεμελίων κατασκευή του Αγ. Νικολάου. Γενικά ανήσυχος με τα κοινά ήθελε να λαμβάνει μέρος στις δραστηριότητες του χωριού αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Όσοι περνούσαν από το χωριό σίγουρα θα έβγχαν της Ζαγορίας φιλοξενίας στο σπίτι του. Άφησε τη δική του σφραγίδα στα δρώμενα του χωριού αλλά και του Ζαγορίου γενικότερα. Ευτύχησε να δει τα παιδιά του Ανδρέα και Κώστα αλλά και τα εγγόνια του αποκατεστημένα. Ας είναι ελαφρύ το χάρμα του Αγίου Δημητρίου στον Ανθρακίτη που τον σκέπασε.

Από «Το Ζαγόρι μας» θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του. Αιώνια του η μνήμη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ

Γεννήσεις

— Στους γειτόνους και φίλους μας Θύμιο και Σούλα Παπιγκιώτη που έγιναν παππούδες από την κόρη τους **Βασιλική**, Πρωτοδική Αθηνών και το σύζυγό της ολόψυχα να τους ζήσει το νεογέννητο αγοράκι.

Συγχαρητήρια

— Στην μαθήτριά μου Μαίρη Κατσαβριά-Τρίκουλα και στο Βαγγέλη θερμά συγχαρητήρια για τις κόρες τους **Χρυσήδα** που αποφοίτησε από το Οικονομικό Τμήμα και **Αργυρώ** από το Τμήμα Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων του Πανεπιστημίου μας.

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ

Αρραβώνες

— Ο στρατιωτικός γιατρός **Σταμάτης** των εκπαιδευτικών Γιάννης **Κάτσεων** και Δώρας Πάνου αρραβωνιάστηκε την εκλεκτή της καρδιάς του **Μαρία Μελίτα Νικολόπουλου** και της Ειρήνης το γένος Αγγελικού από την Αθήνα.

Θερμά Συγχαρητήρια. Καλά στέφανα.

Γάμοι

— Η **Αλεξάνδρα** του Νίκου **Παπαφωτίκα** και της Πότης Δασουκίδου παντρεύτηκε στα Γιάννινα τον εκλεκτό της **Πάντη Γαθριήλ Αλέξανδρο Κων/νο** του Γεωργίου και της Μπριγγίτε Ρεγγίνα Ελίζαμπετ, το γένος Καχλ, που γεννήθηκε στο Γιοχάνεσμπουργκ της Νοτίου Αφρικής.

— Η **Κλεονίκη** του Νικηφόρου **Κάτσεων** και της Σταυρούλας Μήτση παντρεύτηκε τον εκλεκτό της **Κων/νο** του Ευάγγελου **Κύρκου** και της Ανδρονίκης Χριστογιάννη, το Σάββατο 3 Μάη του 2008, ώρα 7 μ.μ. στο Αρχιμανδρείο Ιωαννίνων. Να ζήσουν τα νέα ζευγάρια, να ευτυχίσουν, απογόνους και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσουν...

Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

ΑΡΙΣΤΗ

Γάμοι

— Η **Αικατερίνη** του Χαράλαμπου **Κουτσού** και της Ροδόκλειας Γκατζέ παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της **Αριστοτέλη Λιάπη** του Κων/νου και της Αμαλίας, το γένος Δόβα στα Γιάννινα, τέλη

Απριλίου του 2008. Να ζήσουν με υγεία, χαρά, ευτυχία.

Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

Συγχαρητήρια

— Στον αγαπητό μας **Βασίλη Δάλλα**, εγγονό του Κωστάκη και της Ιππολύτης Τζιόμπου για τις επιτυχίες στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κωπηλασίας του Ν.Ο.Ι. και τα χρυσά, τα αργυρά και χάλκινα μετάλλια που πήραν οι ομάδες στις οποίες συμμετείχε θερμά συγχαρητήρια και σε άλλες πρωτιές να τον καμαρώσουμε.

Οικογένεια Γεωργίου Χαχάρη

Θάνατοι

— Στις 17/4/08 πέθανε ο συγχωριανός μας **Στέφανος Γεωργ. Γκατζές**.

Η κηδεία του έγινε την επομένη στην Αρίστη (διέμενε οικογενειακά στην περιοχή της Καλλιθέας). Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.

Στ. Συκ.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Θάνατοι

— Εφυγε από τη ζωή στις 12 Απριλίου 2008 η χωριανή μας **Αγαθονίκη Τσουβάλη-Ράπτη** και κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο μας. Στο σύζυγό της Τάκη, στα παιδιά της εγγόνια και όλους τους συγγενείς, τα θερμά μας συλλυπητήρια. Ας είναι ελαφρύ το χάρμα του Πέλιου μας που την σκέπασε, αιωνία η μνήμη της.

— Η Αγαθονίκη μας πολύ γρήγορα στις 30 Απριλίου πήρε μαζί της την γειτόνισσά μας **Σοφία Τρίγγη**. Κηδεύτηκε στις 2 Μαΐου 2008 στο Πέλιο μας. Ελαφρύ το χάρμα που την σκέπασε, αιωνία η μνήμη της.

Μ.Κ.

ΕΛΑΤΗ

Γάμοι

— Τη Δευτέρα ημέρα του Πάσχα 28 Απριλίου 2008 στον Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων τελέστηκαν οι γάμοι της συμπατριώτισσας μας από την Ελάτη **Ευρυδίκης Χρ. Παπαθανασίου** με τον εκλεκτό της καρδιάς της **Γιώργο Ν. Μπασούνα**.

Στους νεόνυμφους τις θερμότερες ευχές μας, να ζήσουν ευτυχισμένοι. Να τους χαίρονται οι γονείς τους και εγγόνια να καμαρώσουν.

Το «Ζ» μας

Ευχαριστήριο

Αισθανόμαστε υποχρέωση να ευχαριστήσουμε θερμά όλους όσους συμμετείχαν και συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας για το θάνατο του λατρευτού μας συζύγου, πατέρα και παππού **Δημητρίου Β. Παπακώστα** ιερέως, που επί μια 40ετία δηκόνισε ως εφημέριος στην Ενορία Αγίου Αθανασίου Μονοδενδρίου. Ας είναι αιωνία η μνήμη του

Οι οικογένειες **Δημ. Παπακώστα** και **Χρήστου Ιασωνίδη**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

Γάμοι

— Ο Θρασύβουλος Τόλογλου του Σωκράτη και της Ροζάνας παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του **Όλγα Τακούδη** του Παναγιώτη και της Στυλιανής στην Άνοιξη Αττικής. Να ζήσουν υγιείς και ευτυχισμένοι.

Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΑ

Γεννήσεις

— Στους παιδικούς φίλους Γιώργο και Βάγια Χουλιαρά που απέκτησαν το πρώτο τους εγγόνι από το γιο τους **Γιάννη** και τη γυναίκα του ευχόμαστε ολόψυχα να τους ζήσει το αγοράκι.

Ελένη Δούβλη

Γάμοι

— Στις 2 Μαΐου έγιναν στα Γιάννινα οι γάμοι του **Παναγιώτη Κατσάνου** εγγόνου της Κάτω Σουδενιώτισσας Λάνας Βούρδα και γιου του γνωστού δικηγόρου Ιωαννίνων Γιάννη Κατσάνου και της Βασιλικής Πρέντζα με τη εκλεκτή της καρδιάς του **Κανλίδη**. Το Ζαγόρι εύχεται σε όλους να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

Θάνατοι

— Στις 19 Απριλίου πέθανε και κηδεύτηκε στα Γιάννινα η **Μαρίνα Καλαντζή - Διαμάντη** σε ηλικία 71 χρόνων. Στα παιδιά της, τις αδελφές της και σ' όλους τους συγγενείς της θερμά συλλυπητήρια.

— Μ. Παρασκευή πέθανε στο μακρινό Σύννευ της Αυστραλίας ο **Βασίλης Κ. Βασιλείου** κι ήταν μόνο 35 χρόνων. Στους χαροκαμένους γονείς του, τις αδερφές του και σ' όλους τους συγγενείς, στα Σουδενά, Καλιτάκι, Γιάννινα και Αυστραλία θερμά συλλυπητήρια.

— Στις 3 Μαΐου πέθανε και κηδεύτηκε στα Γιάννινα ο γνωστός έμπορος Ιωαννίνων **Ναπολέων Μπασογιάννης** σύζυγος της συγχωριανής μας Λιλίκας Στούπη σε ηλικία 82 ετών. Στη σύζυγό του, τα παιδιά του, τα αδελφία του και σ' όλους τους συγγενείς τα θερμά μας συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»

Περίλαμπρη και φέτος η Ανάσταση στις Φραγκάδες!

Η παρουσία του Ανώτατου Άρχοντα της χώρας, Προέδρου της Δημοκρατίας, κ.κ. Κάρου Παπούλια, για δεύτερη συνεχή χρονιά να γιορτάζει μαζί με την Ανάσταση του Κυρίου, μας τιμά ιδιαίτερως και του ευχόμαστε Χρόνια Πολλά.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή

ΚΑΤΩ ΡΑΒΕΝΙΑ

— Ο 83χρονος **Στέφανος (Φούλης) Λάζος** έφυγε από κοντά μας στις 29 Απριλίου του 2008. Θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγό του Καλυψώ, παιδιά, εγγόνια και λοιπούς συγγενείς.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΗΠΟΙ

Θάνατοι

— Ο **Κοσμάς** του Θρασύβουλου **Δέρβα** και της Μελπομένης Γαρούφη που είχε γεννηθεί στις 3-11-1946 απεβίωσε στις 14 Απριλίου του 2008. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς...

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Συλλυπητήρια

— Η συμπαθέστατη 85χρονη **Φωτεινή Παπαθεοδώρου** αναπαύτηκε για πάντα στους Δραμεσιούς Δεδώνης την Κυριακή 13 Απριλίου του 2008. Νάχουν την ευχή της τα παιδιά της Γιώτα και Κώστας Γιαννακός. Θερμά συλλυπητήρια σ' όλους τους συγγενείς.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ

Γεννήσεις

— Ο **Αρίστιππος Μπλανάς** κι η Γερμανίδα σύζυγός του **Χριστίνα** χάρισαν την κορούλα τους αδερφούλα. Να τους ζήσει το νεογέννητο, να είναι τυχερό. Και στους παππούδες Κώστα, Σταματία και Ευαγγελία να χαίρονται την εγγονούλα τους.

Θάνατοι

— Απεβίωσε στις 29 Απριλίου η **Θάλεια Γκολογκάνη** σε ηλικία 85 χρόνων. Ενταφιάστηκε στον Άγιο Νικόλαο Κοπάνων. Στα κορίτσια της, τους γαμπρούς και τα εγγόνια της να της πάρουν τα χρόνια. Η Θάλεια ήταν σοβαρή και μετρημένη γυναίκα. Ευτύχησε να δει τα κορίτσια της προκομμένα και τα εγγόνια της να προσδεύουν σε σχολές του Πανεπιστημίου και στη μουσική. Χ. Παπαδοπούλου-Κατσαρού

ΝΕΓΑΔΕΣ

Γάμοι

— Το Σάββατο 3-5-2008 και ώρα 6 μ.μ. παντρεύτηκαν στον Ι. Ν. Αγ. Σοφίας Ανατολής Ιωαννίνων η **Στυλιανή** και ο **Γιώργος**. Οι οικογένειές τους Παναγιώτης και Ιφιγένεια **Καρατζιά** και Νικόλαος και Ελένη **Γιαννακού** μετά τη γαμήλια τελετή καλοδέχτηκαν τους εκλεκτούς τους.

σκεκλημένους τους στο κέντρο «ΑΛΕΚΟΣ» στο Κρυφοβό Ιωαννίνων. Να ζήσουν, να ευτυχίσουν, απογόνους και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσουν...

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Πάπιγκο

Γεννήσεις

— Ο **Θοδωρής Πασχαλίδης** και η **Χριστίνα Ζούκη** του Αποστόλη και της Βασιλείας χάρισαν στη Νεφέλη τους ένα υγιέστατο αδελφάκι στις 3 Μάη του 2008 στην Αθήνα. Να ζήσει. Τυχερό και γερό νάναι το τρίτο δισέγγονο της Μερόπης Παπαϊωάννου Βλάχου. Όμως η ευτυχία και η χαρά για την Μερόπη συνεχίζεται. Γεννήθηκε το έκτο εγγονάκι της. Πριν κλείσει η εβδομάδα, τα παιδιά της **Μίλτος Βλάχος** και **Ρούλα Λάκκα** χάρισαν στο Λουκά τους, ένα υγιέστατο αδελφάκι, την Παρασκευή 9 Μάη του 2008 στην Αθήνα. Να ζήσει γερό και τυχερό. Να φυλαχθεί με γονέους το δέκατο τέταρτο δισέγγονο των αειμνηστων Παπαγιώργη και Δέσποινας Παπαϊωάννου.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Θάνατοι

— Στις 2 Μαΐου απεβίωσε και ετάφη την επομένη 3-5-08 ο **Πελοπίδας (Πίδας) Πασχάλης** του Γεωρ-

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Εις την μνήμη της **Αγαθονίκης Δημ. Ράπτη** αντί στεφάνου κατέθεσαν στην εκκλησία μας χρηματικά ποσά οι παρακάτω:

— Η πεθερά της Βασιλική Ράπτη
— Τα αδέρφια της Γιάννης-Φερενίκη Ράπτη
— Τα αδέρφια της Θανάσης-Ευδοκία Ράπτη
— Τα αδέρφια της Ελευθερίας-Ισμήνη Ράπτη
— Τα αδέρφια της Κυριάκος-Ευτυχία Κιούρα
— Τα αδέρφια της Κλεομένης-Αρετή Βράνια
— Τα αδέρφια της Κων/νος-Μαρία Ζώνιου

— Η θεία της Ιουλία Ράπτη
— Τα ξαδέρφια της Δημήτρης-Ελένη Κουτσιουρούμπα
— Η θεία της Σοφία Ράπτη
— Τα ξαδέρφια της Χρήστος-

Επίσης:

— Οικ. Τηλέμαχου Κάτσεων
— Οικ. Καρβούνη Ανδρέα-Ηλέκτρας
— Οικ. Φερεντίνου Βασιλείου

γίου στο Νεκροταφείο του Αγίου Νικολάου Παπίγκου. Ο Πίδας γεννήθηκε το 1929 και οι γονείς του καταγόταν από τον Ελαφότοπο.

Είχε την ατυχία σε πολύ μικρή ηλικία ο άστοργος πατέρας του να εγκαταλείψει την οικογένεια. Μαζί με τη μητέρα του αγωνίστηκαν σκληρά για να επιβιώσουν. Αρχικά ήταν ο βοσκός των Κοινοτικών ποιμνίων και εν συνεχεία διατηρούσε δικό του κοπάδι γιδιών με σύγχρονες εγκαταστάσεις. Με τη σύζυγό του Λευκοθέα, που χάθηκε κι αυτή πριν από λίγους μήνες, δημιούργησαν πολύτεκνη οικογένεια (δύο γιους και τέσσερις κόρες). Όλα τα παιδιά του τα καλοπάντρεψε και γέμιζε το σπίτι του από ολόκληρη ομάδα εγγονιών. Ο συνεχής αγώνας υπέσκαψε την υγεία του ιδίου και της συζύγου του.

Στα παιδιά του και στα αγαπημένα του εγγόνια θερμά συλλυπητήρια. Να τον θυμούνται και να τον τιμούν πάντοτε.

Δ.Α.Γ.

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ

Γεννήσεις

— Οι γεωπόνοι **Βάσω Δέμκα** και **Σάκης Σανοζίδης** χάρισαν στα δύο αγοράκια τους Φώτη-Ραφαήλ και Γιώργο μια χαριτωμένη αδελφούλα στις 15 Απριλίου του 2008 στα Γιάννινα. Να ζήσει με υγεία, χαρά ευτυχία.

— Οικ. Ζαρκάδα Βασιλείου

— Οικ. Φωτοπούλου Παρασκευ-

— Οικ. Αθανασίου Νικηφόρου
— και η Εθνική Τράπεζα Ελλά-

— Η Εκκλησιαστική Επιτροπή τους ευχαριστεί θερμά.

— Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ιερού Ναού Αγ. Νικολάου Ασπραγγέλων ευχαριστεί τον **κο Πετρόπουλο Βασίλειο** (για το βάψιμο του χαγιατιού της εκκλησίας μας), την **κα Κρανά Σταθούλα** (δωρεά χρημάτων για βάψιμο χαγιατιού), τον **κο Τσαμπαλά Αλέκο** (δωρεά στολής ιερέα).

— Εις μνήμη της **Σοφίας Τρίγγη** αντί στεφάνου κατέθεσαν χρηματικά ποσά στην εκκλησία του χωριού μας οι:

— Οικ. Γκάνου Ηρακλή

— Οικ. Σταύρου και Μαρίας Τρίγγη

— Οικ. Αθανασίου και Περεσφόνης Ζαφείρη

— Οικ. Γεωργίου Ζαφείρη

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΒΡΑΔΕΤΟ

– Ο Θεόδωρος Αρβανίτης, από το Σκαμνέλι προσέφερε στην εκκλησία Βραδέτου για τις ανάγκες της χίλια (1.000) ευρώ.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί.

ΔΙΛΟΦΟ

– Η οικογένεια Διονυσίου Μπαλοδήμου αντί στεφάνου στη μνήμη του **Γεωργίου Νουτσοπούλου** τώως Πρύτανη, Υπουργού και Καθηγητή Ε.Μ.Πολ. καταθέτει χρηματικό ποσό στον Εξ. Πολιτιστικό Σύλλογο Διλόφου Ζαγορίου.

ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΑ

– Στη μνήμη της **Μαρίνας Καλαντζή Διαμάντη** και **Ναπολέοντα Μπασογιάννη** η οικογένεια Βασιλή Τζιόβα προσέφερε αντί στεφάνου χρημ. ποσό στο Μ.Ε. Σύλλογο Κάτω Πεδινών.

ΚΗΠΟΙ

– Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Κήπων, ευχαριστεί τους προσφέροντας για την ανακαίνιση του Αγίου Γεωργίου, χρηματικά ποσά:

Βασίλης και Ιωάννα Μάχα 50Ε, Μαρίνα Κωλέκα 20Ε, Βασιλική Δέρβα 50Ε, Αγγελική Κοκομαζίδη 50Ε, Πόπη Μπονάτσου 50Ε, Ελένη Δέρβα 30Ε, Αθηνά Σάρρου 100Ε, Μαρία Δερδεμέζη 50Ε, Αγάπιος Τόλης 50Ε, Αλεξάνδρα Βλάχου 30Ε, Μαργαρίτα Παπαστεργίου 50Ε, Σοφία Τσουμάνη 50Ε, Ευτυχία Μακρή 20Ε, Γαλάτεια Στυλίδου 50Ε, Μαίρη Κονδάρου 50Ε, Φρόσω Παππά 50Ε, Ρούλα Παππά Γκούνη 50Ε, Παύλος Κατσαβριάς 50Ε, Μωραΐτης Βασίλειος 50Ε, Μελίνα Δέρβα Κονταρέλη 50Ε, Μενέλαος Μακρής 100Ε, Μιχάλης Βλάχος 100Ε, Ιωάννα Δέρβα σύζ. Κων/ντί-νου 100Ε, Παύλος Παπανίκας 50Ε, Καίτη Σωτηροπούλου 50Ε, Αικατε-

ρίνη Σαφαρίκα 50Ε, Φρίξος Θεοχάρης 100Ε.

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ

– Η Γλυκερία και ο Αντώνης Καζαντζής προσέφεραν το ποσό των 100 ευρώ στην εκκλησία της Λεπτοκαρυάς Άγιος Νικόλαος στη μνήμη του ξαδέρφου τους **Κώστα Μασούρα**.

ΤΡΙΣΤΕΝΟ

Η Αδελφότητα Τριστένου ευχαριστεί και από τις στήλες του Περιοδικού μας τα μέλη και τους φίλους της, που έχοντας για έμβλημα:

«Με την παρουσία όλων μας ομορφαίνει το χωριό μας και με την δραχμούλα μας (το ευρώ σήμερα) ξαναχτίζουμε το Τρίστενό μας», έκαναν τις ακόλουθες προσφορές για τους σκοπούς και τα έργα της Αδελφότητας στο Τρίστενο:

– Οικογένεια Χρίστου Αγγέλη, στη μνήμη της γιαγιάς Βασιλικής, 100 Ε.

– Οικογένεια Αθανασίου στην μνήμη της μητέρας και γιαγιάς Βασιλικής, 100 Ε.

– Ματίνα Δαρίτση, στην μνήμη της Βασιλικής, 30 Ε.

– Στην μνήμη **Απόστολου Παλώδιου** οι: Άγγελος Φουστούκος 50 Ε, Βύρων Γκάνιος 100 Ε, Οικογένεια Γιώργου Πασπαλιάρη 100 Ε, Φάνης Πασπαλιάρης 100 Ε, Λένα Α. Πασπαλιάρη 100 Ε, Γιάννης Α. Παππαλιάρης 100 Ε

– Κωνσταντίνος Αθαν. Παπαγιαννόπουλος, 500 Ε.

– Βράνος Χρ. Δαρίτσης, για την βρύση «Κλάπα», 800 Ε.

– Ουρανία Αθαν. Κοτρώτσου, για το Πν. Κέντρο Τριστένου, 500 Ε.

– Αλέκος Δαρίτσης, για την βρύση «Κλάπα», 500 Ε.

– Φάνης Πασπαλιάρης, για την βρύση «Κλάπα», 500 Ε.

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

– Για την αγορά λουλουδιών του Επιταφίου συμμετείχαν οι οικογένειες:

Εφημέριος του χωριού μας κ. Θεόφιλος Τζουμάκας, Βακολίδη Γεωργίου, Φανίκα Στέφανου, Γραβάνη Γεωργίου, Γραβάνη Ιωάννη, Ζυγούρη Αλέξη, Τζαφλίδη Μαργαρίτας, Μωράρου Νίτσας, Τζαφλίδη Γεωργίου, Στεργίου Κων/νου, Πασσιά Παναγιώτη, Καλύβα Ιωάννη, Καζάζη Παναγιώτη, Καλογήρου Αικατερίνης, Στεργίου Μιλτιάδη.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΥΡΩ 100

Κατσούπης Μιχάλης και Ηλίας

ΕΥΡΩ 60

Βόνου Γιαννούλα

ΕΥΡΩ 50

Βελέντζας Νικόλαος
Νιτσόπουλος Βασίλειος
Αδριανού Βίκυ
Τσουμάνη Ευγενία
Βαρκούκη Νίνα

ΕΥΡΩ 45

Σακελλαρίου Κων/νος

ΕΥΡΩ 30

Αδελφότητα Τριστένου
Βλαχοπούλου-Κουμπή Κλεονίκη
Μπούνας Δημήτριος
Ζωΐδου Ευαγγελία
Μπαλοδήμος Διονύσιος
Θάνος Ιωάννης του Νικολάου

ΕΥΡΩ 25

Τσόδουλος Βλάσης
Βούρδα Δώρα
Στάρας Γρηγόρης
Πανάγου Μερότη

ΕΥΡΩ 20

Ζώης Λάζαρος
Παπαδόπουλος Γεώργιος
Τζαμπούρα Χαρίκλεια
Τσάντης Σπύρος
Τζούφης Δημήτριος
Τζιόμπος Κώστας

Δεμήρης Νικόλαος
Μπάθας Ευάγγελος
Βακάλης Φρίξος
Γκερλές Μιχάλης
Τζουμάκας Μιχαήλ
Μανούση Ευριδική
Παππά Βασιλική

ΕΥΡΩ 15

Μπαϊρακτάρης Αλέξανδρος
Σαρρέας Λευέρης
Λέκκα Ρωξάνη
Ζαχάρης Βάσος
Δάνου Ειρήνη
Βακάμης Ιωάννης
Παπαγιαννοπούλου Μαριγώ
Τακαλίας Ανδρέας
Ζινδριλής Κων/νος
Πρωτόπαππας Γεώργιος
Καψάλης Αλέκος
Ιασωνίδη Αικατερίνη
Βλάχος Μιχαήλ
Σταμούλη Λούλα
Μυριούνη Κλεοπάτρα
Παπαϊωάννου-Βλάχου Μερότη
Πολυμέρης Γεώργιος
Θάνος Δημήτριος
Θάνου Πηνελόπη
Τσώλη Νίκη
Γατσόμαλου Βασιλική
Γκόγκος Δημοσθένης
Καψάλης Σωκράτης
Παπακωστίδης Γεώργιος

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΕΤΟΣ 1978

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ι.Α.Ε.Ζ.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ**ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΞΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ**ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

ΓΚΕΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ
Πρόεδρος
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟ
Α' Αντιπρόεδρος
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑ
Β' Αντιπρόεδρος
ΤΖΙΟΒΑ ΒΑΣΙΛΗ
Γεν. Γραμματέα
ΤΣΕΚΟΥΡΑ ΙΩΑΝΝΗ
Ταμία
ΚΥΡΙΑΖΗ ΚΑΛΛΥ
Μέλος
ΖΑΧΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟ
Μέλος
Αριστίνδην μέλη:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΒΑΚΑΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΡΕΜΟΥ-ΤΣΟΥΠΗ ΜΑΡΙΑ
ΣΚΟΥΡΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΥΦΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44
και στο Μυροπωλείο
ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ
Λόρδου Βύρωνος 21
Τηλ. 26510 26266
Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 15 ΕΥΡΩ
Ευρώπης 40 ΕΥΡΩ
Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Τυπογραφεία:

Μ. ΔΟΥΒΛΗ - Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπέρη)
Τηλ. 26510 20544 - 26510 27845
Ιωάννινα 454 44

**ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΜΑΣ**

– Ο **Βασίλης και η Στέλλα Λαμπρίδη** 100 ευρώ στην μνήμη του Γιώργου Νουτσόπουλου.

– Ανώνυμος 100 ευρώ.

– Η **Δάνου Ειρήνη** 35 ευρώ.

– Ο **Κοντούρης Ξενοφών** 100 ευρώ στη μνήμη της Μαρίνας Καλατζή-Διαμάντη.

– Η **Τσαούση-Βαγγελή Ρένα** 20 ευρώ.

Το Δ.Σ. της ΙΑΕΖ ευχαριστεί θερμά.